ΕΤΟΣ Η'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1629

ΠΕΜΠΤΗ

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ. Σ. Α. ΒΡΕΤΟΣ. Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐν Γαλατᾷ, ὁδὸς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, ἀριθμὸς 23

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τοῖς συντάκταις

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

27/9 ΙΟΥΛΙΟΥ 1874

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ.

Ἐτήσιαι πρὸς τὸν Κωνσταντινούπολιν ..... Φρ. 45
» » ἐν ἐπαρχίαις καὶ Ἑλλάδι ..... » 60
» » ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ῥουμανίᾳ ..... » 70
» » ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ρωσσίᾳ ..... » 80

Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίου.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ.

Ἀγγελίαι ....πρὸς γρ. 2 τὸν στίχ. | Ἐν τοῖς διαφόροις γρ. 10 τὸν στίχ.
Διατριβαὶ, ἐν τῇ 3 σελ. » 5 » | Λίρα Τουρκίας πρὸς γρ. 100.

Διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν ἴδε τελευταίαν σελίδα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Πολιτικὸν δελτίον—Τὸ ὑπόμνημα τοῦ κ. Κουμουνδούρου (Δ')—ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ. Αὐστρία (ἡ Γερμανία καὶ ὁ Ναπολέων τρίτος)—Ἀγγλία (νέος ὑπουργικὸς σύλλογος)—ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ Ἐπαρχιακὰ—Μεγάλη τοῦ Γένους Σχολὴ—Κρίσις τοῦ Βουτσιναίου ποιητικοῦ διαγωνισμοῦ τοῦ 1874 (συνέχεια)—ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ—Τελευταῖαι εἰδήσεις (τηλεγραφήματα).

Κωνσταντινούπολις, 27 ἰουνίου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἡ ἐν Εὐρώπῃ περιοδεία τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας ἔληξε καὶ τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ ὁ τσάρος ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ τελευταίου μέρους τῆς διατριβῆς αὐτοῦ ἐν Γερμανίᾳ, τῆς μικρᾶς πόλεως Γιουεγχάϊμ, ἀπερχόμενος εἰς Πετρούπολιν. Καθ' ὁδὸν ἡ Αὐτοῦ Ῥωσσικὴ Μεγαλειότης ἐν τῷ ἐπανακάμπτειν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πρωτεύουσαν θέλει ἐπισκεφθῇ διαβατικῶς καὶ δύω ἄλλας γερμανικὰς πόλεις, τὴν Σὰξ Βεϊμάρην καὶ τὴν Δρέσδην, ἀμφοτέρας πρωτευούσας βασιλείων συμπεριειλημμένων ἐν τῇ βορειογερμανικῇ ὁμοσπονδίᾳ καὶ ἤδη ἐν τῷ μείζονι καὶ μεγαλοπραγμονεστέρῳ ἐκείνης κύκλῳ, τῷ τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας. Δὲν ἐξετάζομεν ἂν ἡ παροδικὴ αὕτη ἐπίσκεψις τοῦ τσάρου εἰς δύω τελευταίους σταθμοὺς τῆς ἐν ἀλλοδαπῇ περιοδείας του δύναται νὰ ἔχῃ σημασίαν τινά. Δι' ἡμᾶς ἡ σημασία αὕτη μικρὰν δύναται νὰ ἔχῃ ἀξίαν εἰ μὴ καθ' ὅτον ἤθελε σχετίζεσθαι καὶ συνδυάζεσθαι πρὸς γενικωτέρας ὄψεις καὶ πρὸς μεταβολὰς σπουδαίας, τοῦθ' ὅπερ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος ὅπως ὑποθέσῃ τις. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιοδείᾳ τοῦ τσάρου ἐδόθησαν ἀφορμαὶ ὅπως ἐπιβεβαιωθῶσι καὶ αὖθις καὶ καλλιεργηθῶσιν αἱ ἀπαρχαὶ τῶν ἀγαθῶν σχέσεων ἐν τῇ πολιτικῇ ἰσχυρῶν τῆς Εὐρώπης ἐπικρατειῶν δι' αἰσθηματικῶν ἐκδηλώσεων μεταξὺ διαφόρων αὐλῶν αἵτινες ἐνδείκνυνται τὴν τάσιν τοῦ νὰ συμφορήσωσι τὸν ῥοῦν τῶν ποικίλων αὐτῶν συμφερόντων πρὸς κοινὴν συνεννόησιν. Οἱ λαοὶ δὲν δύνανται ἢ μᾶλλον μετ' εὐφροσύνης νὰ βλέπωσι τὸ θέαμα τῆς ἀγαθῆς ταύτης μερίμνης καὶ προσπαθείας ὅταν αὕτη ἀφορᾷ καὶ πρὸς τὴν βελτίωσιν τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῶν τύχης καὶ τῆς ὑλικῆς ἅμα καὶ ἠθικῆς εὐημερίας αὐτῶν. Τὰ ἴχνη τῆς περιοδείας τοῦ τσάρου, καίπερ ὁδηγούμενα τὸ κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τῆς αἰτίας τοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν νέαν αὐτῷ συγγενικὴν αὐλὴν τοῦ Λονδίνου καὶ ἀποχωρισθεῖσαν τῶν πατρικῶν κόλπων τὴν μονογενῆ αὐτοῦ θυγατέρα, ὡς ἔξῆραν τὴν περίπτωσιν ταύτην αἵ τε ῥωσσικαὶ ἐφημερίδες καὶ τὰ ὄργανα τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου, δὲν ἔλειψεν οὐχ ἧττον ἵνα παρακολουθήσῃ ἡ τοῦ δημοσίου προσοχή. Πρῶτος καὶ ἀκρότατος σταθμὸς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας κατὰ τὴν ἐκ Πετρουπόλεως ἀναχώρησιν αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἡ πόλις τοῦ Λονδίνου· ἔνθα ἔτυχεν ὡς εἰκὸς, ἐξαιρετικῆς καὶ ἐπαξίας αὐτῷ δεξιώσεως. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ σπουδαία μερὶς τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου μονονουχὶ ἐπελάθετο καθ' ὁλοκληρίαν τῶν προτέρων αὐτῆς φωνασκιῶν περὶ διαμάχης τῶν ἀγγλορρώσσικῶν συμφερόντων κατὰ τὴν μέσην Ἀσίαν περὶ ὧν πολὺς ἐγένετο πάταγος ἀπὸ τῆς ἐκστρατείας τῆς Χίβας καὶ ἐξηκολούθησε μέχρις ἐσχάτων, τὸ δὲ ἀγγλικὸν δημόσιον διερρήγνυε τὰ ἱμάτια προκειμένου περὶ τῶν προθέσεων τῆς Ῥωσσίας. Ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν εἶναι ζήτημα τὸ ὁποῖον δὲν δύναται ἴσως νὰ κριθῇ ἐν τῇ ἐνεστώσῃ γενεᾷ· ὁ χρόνος θέλει καταστῆ καὶ τούτου κριτής. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ οἱ Ἄγγλοι δύνανται νὰ παρέχωσι τὸ οὖς πρόθυμον εἰς τὰς εἰρηνικὰς διαβεβαιώσεις τῆς Ῥωσσίας ἤτις οὐδόλως ἐφαντάσθη νὰ διαταράξῃ τὴν ἡσυχίαν αὐτῶν πρὸς τὰ μεθόρια τῆς Ἰνδικῆς. Διατριβὼν ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ἔτυχε πολλάκις ἀφορμῶν ἵνα τεκμηριώσῃ τοὺς φιλικοὺς δεσμοὺς οἵτινες συνδέουσι τὴν Ἀγγλίαν μετὰ τῆς Ῥωσσίας καὶ συνταυτίζονται ἰδίως ἐν τῷ διακαεῖ πόθῳ ἀμφοτέρων ὑπὲρ τῆς ἀλωβήτου διατηρήσεως τῆς εἰρήνης. Οἱ Ἄγγλοι ἐσημείωσαν καὶ τοὺς λόγους τούτους μετ' ἄκρας εὐλαβείας πρὸς ἐπισήμους διακηρύξεις στόματος ὑπερτάτου κυριάρχου ὡς ἐπισφράγισμα τῶν διαβεβαιώσεων ἃς ἐδέξαντο διὰ τοῦ Σουβαλῶφ ὅτι κατέκριναν μετὰ δυσθυμίας καὶ σφοδρότητος τὴν Ῥωσσίαν ὡς ὑπόπτως καὶ ἐπιθετικῶς φερομένην ἐν τῇ μέσῃ Ἀσίᾳ. Ἡ ἐν ταῖς γερμανικαῖς πόλεσιν ἀκολούθως διατριβὴ τοῦ τσάρου παρέσχε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας ἵνα προσαγορεύσῃ καὶ αὖθις τὸν φίλον αὐτῷ καὶ συγγενῆ μονάρχην καὶ συνδιατρίψῃ μετ' αὐτοῦ ὥρας ὅλας καὶ ἡμέρας ἐν ἐξοχικῇ ἁπλότητι ἀπηλλαγμένῃ τῶν τύπων ἐκείνων αἵτινες συνήθως ἐπιβαρύνουσι καὶ δυσχεραίνουσι τὰς ἐπισήμους καὶ ἐπιδεικτικὰς συναντήσεις. Πλείονα ἴσως κρότον παρήγαγε κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἡ ἐν Βιέννῃ ὑποδοχὴ τοῦ μεγάλου δουκὸς Κωνσταντίνου, καθ' ἣν καὶ συμπόσια καὶ προπόσεις ἐγένοντο καὶ λόγοι φιλίας καὶ ἐκδηλώσεις αἰσθημάτων καὶ φρονημάτων ἀντηλλάγησαν. Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλεξανδρος ἐπαναχάμπτων ἤδη εἰς Ῥωσσίαν ὅπισθεν αὐτοῦ καταλείπει καὶ ἐνθυμιον τῆς διαβάσεως του. Τὸ ἐν Βρυξέλλαις συγκροτηθησόμενον τῇ 28 ἰουλίου διεθνὲς συνέδριον κατὰ κόρον ἤδη ἐπανελήφθη ὅτι ὀφείλεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Ῥωσσίας καὶ πρὸς μείζονα τῆς πρωτοβουλίας ἐπιλάμπρυνσιν ἡ ἰδέα ταύτης ἀνάγεται μέχρι τοῦ αὐτοκράτορος ὅστις ἐν ταῖς δέλτοις τῆς αὐτοκρατορικῆς του ἱστορίας φέρει ἀναγεγραμμένην καὶ ἑτέραν πρωτοβουλίαν ῥιζικῆς ἐν Ῥωσσίᾳ μεταῤῥυθμίσεως, τῆς καταργήσεως τῆς δουλοπαροικίας. Ἀλλ' εὐκταῖον θὰ ἦτο οἱαδήποτε ἱστορία νὰ μὴ ἔφερεν ἀναγεγραμμένα παρὰ τὰς ἐνδόξους αὐτῆς σελίδας καὶ ἕτερα σημεῖα τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ σημειωθῶσι χρυσοῖς γράμμασι.

ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ Κ. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ.

Δ'.

Ἐξ ὅλων τῶν ἀπογοητεύσεων εἰς ἃς ἐκτίθησιν ἡμᾶς ἡ εὐσυνείδητος ἐξέτασις τῶν καθ' ἑκάστην συμβαινόντων, οὐδεμία εἶναι τόσῳ πικρὰ καὶ δυσφόρητος, κύριοι συντάκται, ὅσῳ τὸ βαρὺ αἴσθημα τῆς ἀπελπισίας, ὅπερ κατεκυριεύει ἡμῶν ἐρευνώντων τοὺς λόγους καὶ τὰ ἔργα ἀνδρῶν, ὑπ' ᾧ, καίτοι οὐδέποτε προσελκυσάντων τὴν συμπάθειαν ἡμῶν, ἠθέλομεν ἐξ ὅλης καρδίας εὐχηθῆ πολιτείαν τιμιωτέραν καὶ ἐπιτυχεστέραν τοὐλάχιστον χάριν αὐτῆς τῆς ἀτυχοῦς πατρίδος. Ἐν διαθέσει τοιαύτῃ εὑρισκόμεθα μετὰ τὴν μακρὰν καὶ κοπιώδη ἐξέτασιν προγράμματος πιστῶς εἰκονίζοντος τὴν ἠλικίαν καὶ διανοητικὴν κατάστασιν, οὐχὶ ἑνὸς μόνου ἀνδρὸς, ἀλλὰ δυστυχῶς ὁλοκλήρου φατρίας, ἥτις ἐπῆξε πολλὰ διώκησε καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀξιοῖ νὰ διευθύνῃ τὰς τύχας τῆς Ἑλλάδος. Ἐπειδὴ, μετὰ τὰ προεκτεθέντα, οὐδεὶς νομίζομεν θὰ ἀμφιβαλῇ ὅτι αὐστηρὰ καὶ ἀμερόληπτος ἀνάλυσις τοῦ ὑπομνήματος, μόνον σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας, ἠδύνατο νὰ φέρῃ εἰς συμπέρασμα διάφορον ἐκείνου εἰς ὃ ἐφθάσαμεν ἡμεῖς. Τί δὲ εὕρομεν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐρεύνης ταύτης; Ἄνθρωπον ζητοῦντα ἐπὶ παντὶ νὰ καλύψῃ τὰς πραγματικὰς αὐτοῦ ἰδέας ὑπὸ τὸν πέπλον ἠχηρῶν φράσεων, καὶ νὰ παραστήσῃ σχέδια ἐθνοφθόρα καὶ καταστρεπτικὰ καὶ ὀλέθρια ὡς ἀρχὰς ὑπαγορευμένας ὑπὸ τῆς πολυχρονίου πείρας τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου, καὶ ταῦτα ἐν πλήρει ἐκ τῶν προτέρων ἐπιγνώσει τοῦ ἀδυνάτου τῆς παραδοχῆς τοιούτων ὅρων· διότι τίνα ἦσαν τὰ τοῦ ὑπομνήματος προηγηθέντα περιστατικά;

Ἐναυλοιεισέτι ἠχοῦσινείς τὰς ἀκοὰς τῶν ἀπογόνων τοῦ Περικλέους αἱ ἀνούσιοι ἀγορεύσεις τῶν κατὰ τοῦ ὑπουργείου Δεληγεώργη συμμάχων, καθ' ἃς εἷ, μετὰ τὸν ἄλλον ἀνέβαινον οὗτοι ἐπὶ τοῦ βήματος, ἵνα ποιήσηται ἕκαστος τὴν ὁμολογίαν τῆς ἑαυτοῦ πίστεως, ὅλοι ἀποδίδοντες, ὡς εἰς τράγον ἀποδιοπομπαῖον, τὰ κατέχοντα τὸν δυστυχῆ τοῦτον τόπον δεινὰ εἰς τὴν βασιλείαν, διότι ποιήσασα χρῆσιν τῶν συνταγματικῶν αὐτῆς δικαιωμάτων, διέλυσε πλέον ἢ ἅπαξ τὴν Βουλήν. «Δὲν θὰ διαλύσω πλέον τὴν Βουλὴν», εἶπε τελευταῖον ἐν ἑαυτῷ ὁ βασιλεὺς Γεώργιος. Ὁ Δεληγεώργης ἔπεσε τετραυματισμένος, ἀλλ' οὐδεὶς ἐφάνη μεταξὺ τῶν νικητῶν ἀρχηγός. Ὅθεν ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τοὺς τρεῖς ὁμοῦ. —«Κύριοι, ὑποδείξατέ μοι τὸν μέλλοντα »πρωθυπουργόν μου. — Ὄντινα ἐγκρίνετε, »Μεγαλειότατε.—Ἀλλὰ δεῖται ὑποστηρίξεως· διότι ἐγὼ δὲν θὰ διαλύσω τὴν Βουλήν.—Θέλομεν ὅλοι τὸν ὑποστηρίξει— Ἐν τιμῇ;—Ἐν τιμῇ.—Ἐν ἀληθείᾳ;—Ἐν ἀληθείᾳ.—Ἐν εὐθύτητι καὶ μεθ' ὅρκου.— Ἐν εὐθύτητι καὶ μεθ' ὅρκου, βασιλεῦ!» — Καὶ οἱ τρεῖς ἀνεχώρησαν. Νέα ὅμως ἀμηχανία διὰ τὸν ἀτυχῆ βασιλέα. Τίνα νὰ καλέσῃ καὶ νὰ μὴ φανῇ μεροληπτῶν; Κατ' ἀρχὰς θὰ ἐσκέφθη ἀναμφιβόλως νὰ ἐκλέξῃ κατὰ τὴν ἀλφαβητικὴν τάξιν τῶν ὀνομάτων, καθὼς οἱ διπλωμάται τῆς ἐν Βιέννῃ Συνόδου. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν θὰ ἐνοεῖτο καλῶς ἐν Ἑλλάδι, καὶ προτιμηθείσης τῆς ἡλικίας, ἐκλήθη ὁ κ. Βούλγαρης. Εἶναι γνωστὰ τὰ διατρέξαντα κατὰ τὴν δίμηνον ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ πολιτικοῦ τούτου διαμονήν, καθ' ἣν τρὶς ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ, διότι ἐκ τῶν δύω συμμάχων, ὁ μὲν κ. Ζαΐμης ἐτήρησε τὸν λόγον αὐτοῦ, αἰδεσθεὶς ἑαυτὸν, ὁ δὲ κ. Κουμουνδοῦρος, ἀφοῦ κατέφαγε τὸ μέρος τοῦ λέοντος ἐκ τῶν λαφύρων τῆς ἐξουσίας, ἔστρεψε τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ ὑπουργείου Βούλγαρη, χωρὶς νὰ νομίζῃ ὅτι εἶχεν ἀνάγκην ἰσχυροτέρων αἰτιολογιῶν, ἢ τῶν τοῦ λύκου πρὸς τὸ δυστυχὲς πρόβατον, ἐν τῷ Λαφοντάϊνῳ.

«Ἡ πενία τέχνας κατεργάζεται», λέγει μία παλαιὰ παροιμία, καὶ ἡ στενοχωρία ἐπιτηδεότητα». Ὁ βασιλεὺς λοιπὸν Γεώργιος, ἐν τῇ στενοχωρίᾳ αὐτοῦ καὶ ἀναχωρῶν ἐκ τῆς ἀρχῆς «δὲν θὰ διαλύσω τὴν Βουλήν», ἐκάλεσε ἕνα μετὰ τὸν ἄλλον τοὺς δυσμεταχειρίστους συμμοριτάρχας, προσφέρων ἐκ περιτροπῆς τὸ κατὰ γῆς κείμενον χαρτοφυλάκιον. Ὅλοι κατῆρχοντο τῶν ἀνακτόρων φέροντες τὴν ἐντολήν, καὶ ὅλοι ἀνήρχοντο ἕτοιμοι νὰ ἐκφωνήσωσι τὸ «meam culpam» καὶ τὸ «Οὐδὲν ἄνευ διαλύσεως!» Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ Δεληγεώργη, οἱ λοιποί, ἀποπνιγόμενοι ὑπὸ αἰσχύνης, ἐζήτουν περιφράσεις καὶ κολαστικὰ ἵνα ἐκφράσωσι τὴν τοιαύτην ἰδέαν. Ἀλλ' ὁ βασιλεὺς ἐπανελάμβανε σταθερῶς «δὲν θὰ διαλύσω τὴν Βουλήν». Ὅθεν περιεργοτέρα καὶ μᾶλλον ἀμήχανος πάντων ἦτον ἡ θέσις τοῦ κ. Κουμουνδούρου. Καταβαίνων τὴν βασιλικὴν κλίμακα, φέρων εἰς χεῖρας τὴν βασιλικὴν ἐντολὴν καὶ ζύων τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν, ἔλεγε: «Πῶς συμβαίνει καὶ ἡ θέσις μου εἶναι χειροτέρα ὅλων; Θὰ καταθέσω τὴν ἐντολήν λέγων, ὡς οἱ ἄλλοι, τὸ πικρόν, δὲν δύναμαι. Ἀλλὰ θὰ μείνω ὀπίσω πάντων τῶν ἄλλων. Εἰς τὸν Ζαΐμην θὰ γνωρίζουν χάριν διότι ἐρύλαξε τὸν λόγον του. Ὁ Δεληγεώργης, ἐκτὸς τῆς συνεπείας, εἶναι καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων ὑπέρτερος. Ὁ Βούλγαρης θὰ μὲ καταδιώξῃ δι' ὅλης τῆς ἀκαταπαύστου μνησικακίας του. Ποῖ πορευθῶ; Τί πράξω;.. Εὕρηκα, εὕρηκα, ἀνέκραξεν ὁ νέος Ἀρχιμήδης. Ἀπροῦ ἀποτυγχάνω, ἂς ἀποτύχω τοὐλάχιστον δημοκοπῶν. Ἂς θέσω ὅρους ὑβριστικούς. ἀντισυνταγματικοὺς καὶ ἀπαραδέκτους, καὶ ἂς ῥαγῇ ἐκ τῆς μὴ παραδοχῆς αὐτῶν, καὶ οὐχὶ ἐκ τῆς ἀδυναμίας μου, ἡ ἀποτυχία».

Καὶ οὕτως ἐτέθησαν οἱ ὅροι ἐν ἐπιγνώσει τοῦ ἀπαραδέκτου αὐτῶν. Διότι καὶ ἀμυδρὰν ἐλπίδα ἐὰν εἶχεν ὅτι ἡ πλειανοψηφία τῆς Βουλῆς θὰ τὸν ὑπεστήριζε, βεβαίως ὅρους δὲν θὰ ἔθετεν ὁ κ. Κουμουνδοῦρος, καὶ ἡμεῖς σήμερον δὲν θὰ ἐγράφομεν ἐπικρίσεις τοῦ ὑπομνήματός του· ἐν τούτοις ἐν μόνον δὲν ἐσυλλογίσθη ἡ πολυτροπία αὐτοῦ. Οἱ ὅροι οὗτοι, οὔτε ἐπρόσθετον οὔτε ἀφήρουν τι ἐκ τῆς ἀμηχανίας τῆς θέσεως· διότι καὶ ἂν ἐγένοντο δεκτοί, πάλιν ὕπατο ἐνώπιον αὐτοῦ τὸ φάντασμα τῆς ἐρωτήσεως —«Πῶς »θέλω κυβερνήσει μετὰ τῆς ὑπαρχούσης »Βουλῆς, ἔχων ὡπλισμένην ἐναντίον μου τὴν »ζῶσαν ἐκδίκησιν τοῦ περιπαιχθέντος Βούλ»γαρη;» Ἀλλ' ὁ πνευματώδης οὗτος πολιτικὸς ἔχει πάντοτε πολὺ χαριλὴν ἰδέαν περὶ τῆς ὀξυδερκείας τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων· ἄλλως τε, de minimis non curat praetor. Ἐνόμιζε λοιπὸν ὅτι ἠθέλομεν πιστεύσει, ὅτι ἅμα λαβὼν τὴν ἐξουσίαν θὰ ἐσαγήνευε τὰς ψήφους τῶν βουλευτῶν, ὡς ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἐσαγήνευσε τοὺς ἰχθῦς τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Σωτῆρος.

Ταῦτα εἶναι ἐν συντόμῳ τὰ περιστατικά, ἅτινα ἐγέννησαν τὸ ὑπόμνημα τοῦ κ. Κουμουνδούρου, ὑπόμνημα ἐν ὅλῳ συλληφθὲν, ἐν ὀδύναις τεχθὲν καὶ ἐν αἰσχύνῃ καταῤῥεῦσαν, τὸ ὁποῖον ὅμως ὁ κ. Κουμουνδοῦρος μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν ἀταράχου τόλμης παρουσίασε τῷ βασιλεῖ αὐτοῦ, ὡς προϊὸν «τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης, μακραίωνος πείρας καὶ ἐνδελεχοῦς μελέτης», ἵνα κατὰ τὴν εὐρυᾶ πρακτήρησιν ἀθηναϊκῆς τινος ἐφημερίδος, ὁ βασιλεὺς τὸ ἔχῃ ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιόν του, ὡς ὁ μέγας Ἀλέξανδρος τὰς ῥαψῳδίας τῆς Ἰλιάδος! Ὑμεῖς, κύριοι συντάκται, μετερχόμενοι ἐπιείκειαν ἀξίαν σπουδαίας ἐφημερίδος, «θεωρεῖτε ἄδικον »τὸ προλικάζειν περὶ τῆς μελλούσης τοῦ κ. »Κουμουνδούρου πορείας ἐὰν ὁ βασιλεὺς ἀ»πεδέχετο τὰς τοῦ ὑπομνήματος ἀρχὰς, »ὡς καὶ τὸ ἀποδιδόναι τῷ τοιούτῳ διά»βήματι τοῦ κ. Κουμουνδούρου λόγους εὐ»τελεῖς καὶ ὁρμὰς δημοκοπίας, καὶ μόνον »δίκαιον φρονεῖτε τὸ ἐξετάσαι αὐτὸ καθ' »ἑαυτὸ τὸ ὑπόμνημα, οἷον διετυπώθη πικρά »τοῦ πολιτικοῦ ἐκείνου ἀνδρὸς καὶ ἀποφήνα»σθαι γνώμην, ἀνωτέραν πάσης προσωπικῆς »συμπαθείας ἢ ἀντιπαθείας περὶ αὐτοῦ ». Προσεπάθησα νὰ συμμορφωθῶ μὲ τὰς ὀρθὰς ταύτας προτροπὰς, καὶ παρακαλῶ τοὺς ὑπερασπιστὰς τοῦ ὑπομνήματος, τοὺς ἀποδίδοντας πᾶσαν μὲν εὐμένῃ περὶ αὐτοῦ κρίσιν εἰς ἐμπάθειαν καὶ προσωπικὴν κατὰ τοῦ «σπουδαίου ἀνδρὸς» ἔχθραν παρελθόντας νὰ δείξωσιν ἐὰν κατ' ἐλάχιστον παρέβην τὰ παραγγέλματα τῆς ἀμεροληψίας ἢ ἂν μετῆλθον γλῶσσαν ὑπερβολικὴν ἢ μὴ δικαιολογουμένην ὑπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων, διότι ἐὰν ἡ αὐστηρὰ μὲν καὶ ἴσως πικρὰ, ἀλλὰ δικαία αὕτη ἐπίκρισις ἀπέδειξεν ὅτι «εὐτελεῖς λόγοι καὶ ὁρμαὶ δημοκοπίας» ὑπηγόρευσαν τὸ διάβημα τοῦ κ. Κουμουνδούρου, νομίζω ὅτι, οὐχὶ μόνον δικαιούμεθα, ἀλλὰ καὶ καθῆκον ἱερὸν ἔχομεν νὰ κατακρίνωμεν διὰ τῆς πλέον ἀμιλείκτου αὐστηρότητος πρᾶξιν, ἥτις καὶ ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ διαπραττομένη δὲν ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἀτιμώρητος, πολλῷ δὲ μᾶλλον ὅταν ἦναι προμεμελετημένον τέχνασμα ἀνδρὸς, ὑπὲρ οὗ οἱ φίλοι αὐτοῦ εὐχονται ἵνα «μὴ τοὐντεῦθεν παραμείνῃ πάντως »ξένος εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν τοῦ βασιλείου »τῆς Ἑλλάδος». Καὶ μήπως δὲν ἀπεδείχθησαν ταῦτα; Μήπως δὲν εἴδομεν ὀφθαλμοφανῶς ὅτι ἡ μὲν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ συνοφιζομένη εἰς ἀνανέωσιν τῶν λητρικῶν ἐκδρομῶν, ὑποχώρησιν ἀπέναντι τῶν πανσλαβιστῶν καὶ τελείαν εἰς τὴν Ῥωσσίαν ἀφοσίωσιν, ἓν ἔχει τὸ πρακτικὸν συμπέρασμα —τὴν ἀνάκλησιν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεως, ὑπαγόρευσιν καὶ ταύτην τῆς μοσχοβιτικῆς πολιτικῆς· ἡ δὲ ἐσωτερικὴ, μυρίας ἀντισυνταγματικὰς καὶ συγκεχυμένας ἰδέας ἐκθέτουσα, εἰς ἕνα φθάνει καὶ αὕτη πραγματικὸν ὅρον —τὴν ἀπόλυσιν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐπάρχων καὶ τελωνῶν καὶ οἰκονομικῶν τινων ἐφόρων— ἀπαιτήσεις μικροπρεπεῖς καὶ ἀναξίας ἀνδρὸς ἀντιποιουμένου τὴν αἰωτάτην διεύθυνσιν τῶν κοινῶν, ἀπαιτήσεις, αἵτινες οὔτε λέγονται, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον γράφονται, καὶ ταῦτα ἐν ἐπιστήμῳ ὑπομνήματι, προωρισμένῳ «ν' ἀναβιβάσῃ τὰ κύματα ἀπὸ τοῦ στενοῦ κύκλου τῶν προσωπικοτήτων εἰς τὸν τῶν ἀρχῶν». Ἤ, ἂν ταῦτα δὲν ἀληθεύωσι, τί ἄλλο ἐμπεριέχει τὸ ὑπόμνημα, ἐξεταζόμενον διὰ τῆς αὐστηρᾶς καὶ ἀδεκάστου λογικῆς, δι' ἧς καὶ μόνης ὀφείλομεν ν' ἀνατέμνωμεν προτάσεις ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἡ εὐημερία, ναὶ αὐτὸ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος; Πῶς λοιπὸν, κύριοι συντάκται, «θεωρεῖτε ἄδικον τὸ προδικάζειν περὶ τῆς »μελλούσης τοῦ κ. Κουμουνδούρου πορείας »ἐὰν ὁ βασιλεὺς ἀπεδέχετο τὰς τοῦ ὑπο»μνήματος ἀρχάς»; Τὸ ἄριστον τῶν ὅσα ἠδύνατο νὰ πράξῃ ὁ κ. Κουμουνδοῦρος δὲν ἦτο νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς ἀρχάς του; Ἐὰν λοιπὸν αἱ μετὰ τόσου παταγου προκηρυχθεῖσαι αὗται ἀρχαὶ καταῤῥέωσιν ἅμα ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν βασανον τῆς ὀρθῆς κρίσεως καὶ τῆς τιμίας ἑρμηνείας καὶ ἀποδεικνύωνται ἀνήθικοι καὶ καταστρεπτικαὶ διὰ τὸν τόπον, δὲν θὰ ἦτο ἄδικον μᾶλλον πρὸς τὴν πατρίδα ἢ πρὸς τὸν κ. Κουμουνδοῦρον, ἐὰν ἐπετρέπετο αὐτῷ νὰ θέτῃ εἰς ἐνέργειαν τὰς «ἀρχάς», ἃς προανήγγελλε; Προδικάζομεν καὶ ἀδικοῦμεν ἆρά γε τὸν δεῖνα, λέγοντες ὅτι ἐὰν ἔλθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν θὰ πράξῃ τὸ δεῖνα ἢ τὸ δεῖνα, ἐνῷ αὐτὸς οὗτος προκηρύττει ὅτι ὑπὸ μόνον τοῦτον τὸν ὅρον δέχεται τὴν ἀρχήν; Ἀλλὰ δὲν εἶναι ποσῶς περίεργον, ἐὰν ἐν τῇ ἀμεροληψίᾳ ὑμῶν, ἐπανελάβετε ἀκουσίως πως, κύριοι συντάκται, τὴν περὶ ἀδικίας μομφὴν ταύτην, ἣν κραυγάζοντα καὶ ὁλορρόμενα διαδίδουσιν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα τὰ ὄργανα τοῦ κ. Κουμουνδούρου, ἐπειδὴ αἱ κραυγαὶ αὗται εἶναι τόσον γοεραὶ καὶ τόσον ἐπιτηδείως ἐκπέμπονται, ὥστε φυσικὸν νὰ ἐπισύρωσι τὸν οἶκτον πολλῶν. Ἀλλὰ τὸ ἄδικημα καθ' οὗ πραγματικῶς παραπονεῖται ὁ κ. Κουμουνδοῦρος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν δὲν εἶναι τοῦτο. Τὸ ἀδίκημα εἶναι ἄλλο, καὶ διὰ τὸν κ. Κουμουνδοῦρον σπουδαιότερον ἐκείνου —τὸ ὁποῖον «τὰ λόγια τῶν ἐφημερίδων» δύνανται νὰ τῷ προξενήσωσι. Τὸ ἀδίκημα εἶναι ὅτι ἔμεινε τρία ἔτη μακρὰν τῆς ἐξουσίας, ὅτι τὸ κόμμα ἐπείνασε καὶ κινδυνεύει ἡ συντήρησίς του. Διὰ τοῦτο παρεσκευάσθη ἡ κατὰ τοῦ κ. Δεληγεώργη «συνταγματικὴ συμμαχία», διὰ τοῦτο ἀφέθη ὁ βασιλεὺς ἐλεύθερος νὰ ἐκλέξῃ ἕνα ἐκ τῶν τριῶν (καὶ ὁ κ. Κουμουνδοῦρος, τὸ ὡμολόγησαν ἀκολούθως οἱ φίλοι του, τὸ εἶχε «κρυφὸ καμάρι» ὅτι αὐτὸς ἤθελε κληθῇ), διὰ τοῦτο ἐπιορκήσας ἐπήνεγκε τὴν παραίτησιν τοῦ Β. Ὑλγαρη, διὰ τοῦτο ἐγράφη τὸ διφορούμενον ὑπόμνημα. Ἡ ὀρθροσύνη τοῦ Γεωργίου ἐματαίονε τὰ ἀνάξια ταῦτα τεχνάσματα, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τὰ νέα μέσα εἰς ἃ ἡ κουμουνδουρικὴ φατρία ἐτράπη. Ἀμέσως ἅμα ἀπέτυχεν ὁ κ. Κουμουνδοῦρος, αἱ ἐφημερίδες αὐτοῦ διεκήρυσσον «ὅτι πάντα μαρτυροῦσιν »ἀριδήλως ὅτι ἔχομεν ἤδη καὶ ἐν Ἀθήναις »προγεγραμμένους πολιτικοὺς δι' οὓς ἀπε»κλείσθη πλέον ἡ ὁδὸς τῆς ἐξουσίας». («Καιροὶ» ἀριθ. 183) καὶ ὅτι «ἦλθ ὁ πολιτικὸς »ἀνταγωνισμὸς ὑπάρχει οὐχὶ μεταξ

Εὐγενὴς τῷ ὄντι καρδία, ἥτις θέτει ὡς ὅρον ἀπαραίτητον τὴν προδοσίαν τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἑλληνικῶν συμφερόντων, ἥτις ζητεῖ τὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἀναστάτωσιν, ἥτις προσπαθεῖ νὰ σαλεύσῃ τὰς βάσεις αὐτῆς τῆς πολιτείας, μόνον καὶ μόνον ἵνα ἡ συμμορία «συντηρηθῇ». Ἂς παύσωσι νὰ ὁμιλῶσιν εἰς τὸ ἑξῆς περὶ ἀρχῶν, ἀφ' οὗ οὔτε θεωρητικῶς κἂν γνωρίζωσι τί εἶναι ἀρχαί. οἵτινες ποτε δὲν ἐφήμοσαν τοιαύτας, καὶ οἵτινες καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς νόμους δίδουσιν ἐλαστικότητα τοιαύτην ὥστε παραμορφοῦσιν ὁλοτελῶς τὴν ἔννοιαν αὐτῶν. Ἂς σιωπήσωσιν, μεμφόμενοι τὴν βασιλείαν, αὐτοὶ οἱ νεκροθάπται τῆς βασιλείας τοῦ Ὄθωνος ὃν βασιλεύοντα μὲν κατερράκιοὐργουν, κατεσυκοφάντουν, κατεδολιεύοντο, καθύβριζον, ἀποθανόντα δὲ ὀνομάζουσι νῦν «ἀοίδιμον». Ἂς φιμωθῶσι τὰ στόματα αὐτῶν λαλοῦντα κατὰ νεαροῦ βασιλέως τοῦ ὁποίου οὐδεὶς Ἕλλην ἀγαπᾷ τὴν Ἑλλάδα πλειοτερον ἢ εἰλικρινέστερον, τοῦ ὁποίου οὐδεὶς ἐπεδείξατο πιστοτέραν πρὸς τὸ σύνταγμα λατρείαν, τοῦ ὁποίου οὐδεὶς εἰργάσθη ἀφιλοκερδέστερον ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ τόπου, οὗτινος ὅμως τὸ μέγα λάθος εἶναι ν' ἀγαπᾷ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου πλέον τῆς ἀτομικῆς ἡσυχίας καὶ ἑπομένως ἀρνεῖται νὰ τὰ προδώσῃ! Σεῖς εἶσθαι οἱ φρουροὶ τοῦ θρόνου καὶ τοῦ συντάγματος οἱ καθ' ἑκάστην προδίδοντες τὸν μὲν καὶ παραβαίνοντες τὸν δέ; Σεῖς οἱ ἄνθρωποι τῶν ἀρχῶν οἱ ἐλεγχθέντες ἀμοιροι τοιούτων; Σεῖς οἱ ὑποψήφιοι καὶ οἱ ἀγαπητοὶ τοῦ λαοῦ, οἱ ἀποκηρυττόμενοι ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους; Σεῖς οἱ κατὰ τῶν αὐλοκολάκων καταφερόμενοι, οἵτινες τὴν ἐσχάτην εὐτέλειαν προθύμως μετέρχεσθε ἅμα ἀξιωθέντες τοῦ βασιλικοῦ μειδιάματος καὶ τῆς ἐξουσίας; Σεῖς οἱ κατὰ τῶν μυστικῶν συμβούλων κραυγάζοντες; Ἀλλ' ἐδῶ ἐξέλειπε τὸ κάρφος τῶν ὀφθαλμῶν σας, ἔφυγεν ὁ μυστικὸς σύμβουλος, ὅπως ἔφυγεν ὁ Σπόνεκ, ὅπως ἔφυγεν ὁ Οἰκονομίδης. Ποῖος δὲ εἶναι ὁ νέος ἀποδιοπομπαῖος τράγος ὑμῶν, οἵτινες καὶ ἐπὶ τῇ ἑλληνικῇ στολῇ ἑνὸς δανεῖου ἀξιωματικοῦ διερρήξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν; Διότι βέβαια, εἰς αὐτὰ συνίστανται αἱ ἀρχαί σας, εἰς μίαν στολὴν καὶ εἰς ἕνα κενὸν τύπον. Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισσαῖοι, ὑποκριταί, οἵτινες διυλίζετε τὸν κώνωπα καὶ καταπίνετε τὴν καμηλον! Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς προδίδουσι πατρίδα καὶ ἔθνος. Οὐαὶ ὑμῖν! διότι ἐγερθήσεται ὁ λαὸς καὶ καταπνίξει ὑμᾶς, τοὺς ἐν τῷ βορβόρῳ τῆς εὐτελοῦς ἰδιοτελείας κυλιομένους, τοὺς ἀπολέσαντας αὐτοῦ τὸ μέλλον, τοὺς ἐξευτελίσαντας αὐτὸ ἐνώπιον τοῦ κόσμου τοὺς καταστήσαντας τὸ ὄνομα τοῦ Ἕλληνος περίγελων καὶ χλεύην τῶν ἐθνῶν!

«Ὠὸν Κολόμβου», ἀποκαλεῖ ὁ ἄνθρωπος τοῦ «Ἐθνικοῦ Πνεύματος» τὸ ὑπόμνημα τοῦ Κουμουνδούρου. Ναί, ὠόν, ἀλλ' ὠὸν ἕωλον καὶ σεσηπός, ἀναδύσαν ἀποφορὰν καὶ ἀναθυμιάσεις μιασματικὰς ἅμα κρουσθὲν ἐπὶ τῆς τραπέζης ἵνα στηθῇ. Ἔργον ἀπάτης καὶ δόλου καὶ φενακισμοῦ καὶ ἰδιοτελείας φατριαστικῆς, ἔργον ἀνδρὸς οὗτινος ὁλόκληρος ἡ πολιτεία ἦτο δαπανηρὰ διὰ τὸ ἔθνος κωμῳδία, συνοψιζομένη εἰς τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο

Mel ni ose, verba lactis,
Fel ni corde, frans in factis,

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΑΥΣΤΡΙΑ.

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ Ο ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΤΡΙΤΟΣ.

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ «Ἐλευθέρῳ Τύπῳ».

Κατηγορία τις δημοσιογράφων μέμφεται τῆς Γερμανίας, τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου καὶ τοῦ Βίσμαρκ ὡς διαταραξάντων τὴν πολιτικὴν ἰσορροπίαν, ἀφαιρέσαντος ἀπὸ τῶν ἄλλων κρατῶν τὰς βάσεις τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς αὐτονομίας αὐτῶν, ὡς πλάσαντος τεχνητὴν τάξιν πραγμάτων κινδύνων βρίθουσαν διὰ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης.

Μεταξὺ τῶν φαντασμαγοριῶν, αἵτινες ἀφοῦ ἀνεβίβασαν τὸν Ναπολέοντα Γ' ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ θρόνου τῆς αὐτοκρατορικῆς Γαλλίας, ἐκρήμνισαν αὐτὴν εἰς ἄβυσσον αἰσχύνης, ἡ ἰδέα τοῦ ἑνῶσαι ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς μίαν εὐρεῖαν αὐτοκρατορίαν προστατευομένην καὶ εὐλογουμένην ὑπὸ τοῦ πάπα, πάντας τοὺς λατίνους τὸ γένος λαοὺς, κατεῖχε τὴν πρώτην θέσιν. Εἶχεν ἀνορθώσει τὴν Γαλλίαν Καρόλου τοῦ Μεγάλου καὶ ἀφαιρέσει ἀπὸ τῶν γενῶν τῆς Γερμανίας τὴν ἱστορικὴν αὐτῶν σημασίαν. Ὁ σκοπὸς οὗτος ἐξηγεῖ μόνος τὴν εἰς τὴν ἰταλικὴν ἑνότητα χορηγηθεῖσαν ὑποστήριξιν παρὰ τὰς διπλωματικὰς καὶ πολεμικὰς παραδόσεις τῆς Γαλλίας· τὸ ἀνακτοβούλιον τοῦ Κεραμεικοῦ ἀπεμάκρυνε ταύτοχρόνως τοὺς πρίγκηπας τῶν οἴκων τῆς Λωραίνης καὶ τῶν Βουρβώνων καὶ ἐπιβάλλον τὴν ἀρνησικυρίαν κατὰ τῆς κατοχῆς τῆς Ῥώμης καὶ καλύπτον τὴν τιάραν διὰ τῆς τριχρόου σημαίας, ἐξησφάλισε βεβαίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ Βατικανοῦ.

Ἡ ἄπιστος ἀπέναντι τῆς Αὐστρίας διαγωγή, ἡ ἐκστρατεία τοῦ Μεξικοῦ δὲν ἦσαν εἰμὴ [illegible] αὐτῆς ταύτης τῆς φιλοδοξίας, καὶ ἡ ὑποψηφιότης ἑνὸς Χοενζόλλερν εἰς τὸν ἱσπανικὸν θρόνον ἐρχομένη ἵνα παρεμποδίσῃ τοσοῦτον αἰφνιδίως τὸ προσφιλὲς τῷ Ναπολέοντι σχέδιον ἐπήνεγκε τελευταῖον τὴν ἀπώλειαν τῆς συνήθους αὐτοῦ διαγνωστικῆς δεινότητος καὶ ἐνέπλεξεν αὐτὸν εἰς πόλεμον ἐν ᾧ τὰ πάντα ἔμελλον νὰ κατακρημνισθῶσιν.

Ἡ ῥομφαία τῆς Γερμανίας συνέτριψε διὰ πολὺν χρόνον τὴν γαλλολατινικὴν ὑπεροχήν· περιπλέον δὲ, ἡ ἀναρχία, ἥτις ἐπικρατεῖ ἔκτοτε ἐν Ἱσπανίᾳ, ἀπομακρύνει τὴν χώραν ταύτην πάντων τῶν ἐνδεχομένων πολιτικῶν συνδυασμῶν· ἡ Ἰταλία, καταλαβοῦσα τὴν Ῥώμην, ἦλθεν εἰς ῥῆξιν πρὸς τὰς ναπολεοντείους ἰδέας.

Ἄλλοτε ἡ γαλλοαγγλικὴ συμμαχία ἐχρησίμευεν ὡς ἀντίῤῥοπον εἰς τὴν τῆς Ῥωσσίας μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας. Ὁ κριμαϊκὸς πόλεμος διαῤῥήξας τὸ ὕστατον τοῦτο πρόχωμα, ἐπέδρασεν ἐπίσης ἐπὶ τὰς σχέσεις τῆς Μεγάλης Βρετανίας μετὰ τῆς Γαλλίας· αἱ δύο δυνάμεις ψυχραίνονται ἐντελῶς ἡ μία πρὸς τὴν ἄλλην. Ἀλλ' ἡ ἐξωτερικὴ καὶ ἐσωτερικὴ διαφθορὰ τῶν λατινικῶν χωρῶν τῆς Δύσεως ἔσχε τοὐναντίον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐκ νέου προσέγγισιν τῶν τριῶν μεγάλων αὐτοκρατοριῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ προσέγγισις αὕτη εἶναι φυσικωτάτη· αἱ τρεῖς μοναρχίαι ἀποσκορακίζουσι τὰς ἀμοιβαίας μνησικακίας καὶ ζηλοτυπίας, καὶ ἑνοῦνται ὅπως προφυλάξωσι τὰς σλαυϊκὰς καὶ γερμανικὰς χώρας ἀπὸ τοῦ κακοῦ ὅπερ διαβιβρώσκει τὴν δυτικὴν Εὐρώπην.

Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἡ μεταξὺ τῆς Ῥωσσίας, τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γερμανίας σχέσις ἔχει τάσιν πάντη συντηρητικήν· αἱ δυνάμεις αὗται προσπαθοῦσι νὰ προφυλαχθῶσιν ἀπὸ τῶν ἐσωτερικῶν ἐκείνων σπαραγμῶν, ἀπὸ τῆς ἐλλείψεως τῆς σταθερότητος, ἀπὸ τῶν φατριαστικῶν ῥᾳδιουργιῶν ὧν παρουσιάζουσι τὸ θέαμα ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἱσπανία.

Βλέπομεν ὅτι ἂν ἡ πρώην πολιτικὴ ἰσορροπία τῆς Εὐρώπης ἐχαλάσθη, κατὰ τοῦτο πταίουσι βεβαίως τὰ κράτη τῆς Δύσεως· ἡ θέσις ἣν αὐτὰ ἑαυτοῖς ἐποιήσαντο ὑποχρεοῖ τὰς ἄλλας δυνάμεις νὰ λαμβάνωσι μέτρα ὅπως ἐξασφαλίζωσι τὴν ἐλευθερίαν, τὴν νεωτέραν καλλιέργειαν, τὴν πορείαν τῆς ἀνθρωπίνης προόδου· εἶναι δ' ἐπίσης ἡναγκασμένα νὰ ὁπλισθῶσι διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Γαλλία ἀπαυδήσασα ἐξ ἐσωτερικῶν σπαραγμῶν ἀδιεξόδων θὰ ὑπέπιπτεν εἰς τὴν μωρίαν τοῦ περιπλακῆναι εἰς πόλεμον πρὸς ἀντεκδίκησιν.

Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἱσπανία οὐδὲν εἶχον νὰ φοβηθῶσιν ἐκ τῆς συμφωνίας τῶν δυνάμεων τῆς Ἄρκτου.

Τὸ ἄριστον προφυλακτικὸν κατὰ τοῦ μιάσματος τοῦ ἐν τῇ Δύσει ἐπισκήψαντος κακοῦ εἶναι τὸ δρσωδὲς ἀέριον ῥεῦμα τῆς ἐλευθερίας, ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἀστυκῶν καὶ πολιτικῶν δικαίων, ἡ διανοητικὴ πρόοδος. Ἡ Γαλλία [illegible] σκεφθῇ περὶ ἀναστάσεως τῆς πρώην πολιτικῆς ἰσορροπίας εἰ μὴ ἀφοῦ ἐγκαταστήσῃ παρ' ἑαυτῇ ἐλευθέραν πολιτείαν ἀπηλλαγμένων τῶν ἀεννάων προσβολῶν καὶ τῶν βιαιοπραγιῶν ἀντιπατριωτικῶν φατριῶν.

ΑΓΓΛΙΑ.

ΝΕΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

Ἓν ἐκ τῶν προσφορωτέρων μέσων οὐ μόνον πρὸς συγκρότησιν πολιτικοῦ κόμματος, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὡς μείζονα προσηλυτισμὸν πολιτικῶν ὀπαδῶν ἐστιν ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ σύστασις λεσχῶν ἢ πολιτικῶν συλλόγων (club). Τὸ φιλελεύθερον κόμμα ἠττηθέν, ὡς γνωστόν, πρό τινος καιροῦ κατὰ κράτος ὑπὸ τῶν Τορίων, ἀγωνίζεται νῦν ν' ἀναλάβῃ νέας δυνάμεις ὅπως δυνηθῇ ἐπιτυχῶς ν' ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῶν ἐναντίων καὶ νὰ ἐκπολιορκήσῃ τὴν πολυπόθητον ἀρχήν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἷς τῶν κορυφαίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὁ μαρκήσιος Χάρτιγκτων, ὃν ἐπί τινα χρόνον ἡ δημοσία γνώμη προὐλίγων μηνῶν ὑπεδείκνυεν ὡς τὸν διάδοχον τοῦ Γλάδστωνος ἐν τῇ ἀρχηγίᾳ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὁ ἔξοχος λοιπὸν ἐκεῖνος πολιτικὸς ἀτὴρ ἀπηύθυνε τελευταῖον ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν πρὸς χιλίους ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων φιλελευθέρων, δι' ἧς προσκαλεῖ πάντας τούτους, ὅπως μετάσχωσι τοῦ νέου πολιτικοῦ συλλόγου.

Πρὸς ἐπιτυχίαν καὶ εὐόδωσιν τοῦ σκοποῦ τούτου πρῶτον πάντων δεῖ χρημάτων· ἀλλ' οἱ ἱδρυταὶ τῆς λέσχης ὡρίσαντο δάνειον ἐκ διακοσίων χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν, γενησόμενον διὰ μετοχῶν ἑκάστης ἐκ 500 λιρῶν καὶ ἐπὶ τόκῳ πρὸς 5 ἐπὶ τοῖς ο)ο. Διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐλπίζουσιν οἱ ἱδρυταὶ ὅτι δύνανται νὰ συστήσωσιν ἐν Λονδίνῳ λέσχην πρώτης τάξεως ἀριθμοῦσαν περὶ τὰς 2,500 μελῶν καὶ ἔχουσαν ἀφθόνως πάντα τὰ ἀναγκαῖα. Πρόεδρος τοῦ νέου συλλόγου ἐξελέγη ὁ δοὺξ Δεφονσίρ, μεταξὺ δὲ τῶν ἐφόρων καὶ τῶν μελῶν τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς σημειοῦνται τὰ ὀνόματα τῶν ἐξοχωτέρων πολιτικῶν τῆς Ἀγγλίας, οἷοι ὁ Γλάδστων, ὁ Βράϋτ, ὁ Χάρτιγκσων, ὁ Γράμβιλ, Κίμβερλεϋ, Γαῖσεν καὶ τοσοῦτοι ἄλλοι δεδοκιμασμένοι ἀθληταὶ ἐν τῇ παλαίστρᾳ τῆς κυβερνητικῆς καὶ πολιτικῆς τέχνης. Τὸ δικαίωμα τῆς εἰσόδου εἰς τὸ οἴκημα τῆς λέσχης ὡρίσθη εἰς 30, ἡ δὲ ἐτησία συνδρομὴ εἰς 10 γινέας. Οἱ φιλελεύθεροι τῆς Βρεταννίας πολλὰ προσδοκῶσιν ἀγαθὰ ἐκ τῆς συστάσεως τοῦ νέου τούτου συλλόγου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Διὰ τοῦ τελευταίου ῥωσσικοῦ ἀτμοπλοίου ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ὁ ἐν Ὀδησσῷ γενικὸς πρόξενος τῆς Ὑψηλῆς Πύλης Βεχβὴ ἐφένδης.

—

Οἱ ἐξῆς βαθμολογικοὶ προβιβασμοὶ ἐκοινοποιήθησαν ἐπισήμως.

Ὁ Σαὶδ βέης, διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῶν κτηματικῶν τίτλων ἐν τῷ ὑπουργείῳ τοῦ ἐβκαφίου, προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν σανιὲ μουτεμαΐζ.

Ὁ Μουὶν ἐφένδης, ὑποδιευθυντὴς τοῦ αὐτοῦ γραφείου, προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν σανιὲ β' τάξεως.

—

Προχθὲς ἡ Α. Υ. ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους Κιαμὴλ πασσᾶς μετέβη ἐπὶ τοῦ ἰδιαιτέρου του μικροῦ θαλαμηγοῦ εἰς Ἐμιργιάνιον καὶ ἐπεσκέφθη τὴν Α. Υ. τὴν πριγκηπέσσαν μητέρα τοῦ χεδίβου. Ὡς γνωστὸν ὁ Κιαμὴλ πασσᾶς, συγγενεύει τῷ οἴκῳ τοῦ χεδίβου ἐκ τῆς συζύγου του πριγκηπέσσης Ζεϊνὲπ χανὶμ ἥτις εἶναι θυγάτηρ τοῦ Μεχμὲτ Ἀλῆ πασσᾶ, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ δυναστείας.

—

Τηλεγράφημα ληφθὲν ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ πρῶτος ὑπασπιστὴς τοῦ Σουλτάνου Ἐξ. Χαλὴλ πασσᾶς ὅστις ἀνεχώρησε μὲ εἰδικὴν ἐντολὴν τῆς Α. Α. Μ. πρὸς τὸν χεδίβην ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου Ἰζζεδδὶν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἔφθασεν ἤδη εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

—

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας, ἀναγγέλλεται ὅτι ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις παρακατέθηκεν ἤδη εἰς τὴν «Γενικὴν Ὀθωμανικὴν Πίστωσιν» τὸ ἰσότιμον τῶν τόκων τῆς ἐξαμηνίας τῶν ταμειακῶν καλῶν (τοῦ δανείου 1872) οἵτινες λήγουσι τῇ 1)13 ἰουλίου.

—

Ὁ Χαφὶζ ἀγᾶς, τέως ἀρχηγὸς τῶν πυροβολιστῶν τοῦ φρουρίου Σκόδρας τῆς Ἀλβανίας, διωρίσθη ταγματάρχης ἐν τῷ φρουρίῳ Σιλιστρίας ἀντικατασταθεὶς ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ θέσει ὑπὸ τοῦ τέως ὑποταγματάρχου Ὀμὲρ Δζεμὴλ ἐφένδη, προαχθέντος εἰς τὸν βαθμὸν ταγματάρχου.

—

Χθὲς ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς θυγατρὸς τῆς Α. Ε. τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ Ἀδριανουπόλεως Χουρσὴδ πασσᾶ μετὰ τοῦ Ἀχμὲτ βέη, ὑπασπιστοῦ τῆς Α. Υ. τοῦ μεγάλου βεζίρου. Εἰς τὴν τελετὴν γενομένην ἀπὸ πρωΐας, παρέστησαν ἡ Α. Υ. ὁ πρώην μέγας βεζίρης Μεχμὲτ Ῥουσδῆ πασσᾶς Μούτερτζὴμ καὶ αἱ Α. Α. Ε. Ε. ὁ Ῥιζᾶ πασσᾶς ὑπουργὸς ἄνευ χαρτοφυλακίου, ὁ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς Ἀκὴφ πασσᾶς καὶ ὁ τῶν ναυτικῶν Ἀχμὲτ πασσᾶς, οἵτινες πάντες μετέβησαν ἀκολούθως εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην καὶ ἔλαβον μέρος εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ὅπερ συνῆλθε χθὲς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Υ. τοῦ μεγάλου βεζίρου.

—

Μανθάνομεν ὅτι κατὰ συνέπειαν μέτρου ληφθέντος ὑπὸ τῆς ἑταιρίας τῶν Τροχιοδρόμων Κωνσταντινουπόλεως ὅσοι τῶν ἐνοικιαζόντων ὀχήματα τῆς ἑταιρίας θέλουσι διέρχεσθαι δι' αὐτῶν ἀπὸ Γαλατᾶ εἰς Κωνσταντινούπολιν θὰ πληρώνωσιν ἐκτὸς τῆς τιμῆς τοῦ τακτικοῦ γραμματίου καὶ τὰ διαπόρια τῆς γεφύρας διά τε τὴν μετάβασιν καὶ ἐπάνοδον.

—

Τὴν δευτέραν ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν ἐν Φαναρίῳ μετὰ μακρὰν νόσον ὁ σεβάσμιος ἐπίσκοπος Πρεσλάβας κ. Προκόπιος. Ἡ κηδεία αὐτοῦ ἐγένετο μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως.

—

Ἐκ τῶν δύω τάξεων δοκίμων τοῦ ναυτικοῦ, οἵτινες ἐπανῆλθον ἐπὶ τοῦ Χουδαβανδικιὰρ, ἀφοῦ ἐξετέλεσαν ἐπὶ ἓν ἔτος διάφορα γυμνάσια ἐν τῇ Μεσογείῳ οἱ μὲν ἀποτελοῦντες τὴν μίαν τάξιν θέλουσι καταταχθῆ ὡς ἀξιωματικοὶ ἐν τῷ ναυτικῷ, οἱ δὲ τῆς δευτέρας τάξεως θέλουσι διορισθῆ ἐν τῷ ἐπισκευασθέντι ἐσχάτως ταχυπλόῳ πολεμικῷ Μουχπήρ, ὅπερ θέλει ἀντικαταστήσει τὸ Χουδαβανδικιὰρ διὰ τὰ γυμνάσια, ὡς προγυμναστὴν τῶν νέων δοκίμων τοῦ ναυτικοῦ.

—

Μετὰ λύπης μανθάνομεν ὅτι ἡ ὀθωμανικὴ γελοιογραφικὴ ἐφημερὶς «Σεφὰκ», τῆς ὁποίας ἐσχάτως ἤρξατο δημοσιευομένη καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἔκδοσις ὑπὸ τὸν τίτλον «Αὐγὴ» κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν ἐπαύθησαν ὡς μὴ συμμορφωθεῖσαι πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἀδείας αὐτῶν.

—

Τὸ ἑπόμενον ἀξιοθρήνητον γεγονὸς συνέβη προχθὲς τὴν τρίτην ἐν Χρυσοπόλει κατὰ τὴν συνοικίαν Μπαγλάρμπασι. Ἱππεύς τις ὀθωμανὸς ἐλαύνων τὸν ἵππον αὐτοῦ ἀπὸ ῥυτῆρος ἀνέτρεψε γυναῖκα νεαρὰν φέρουσαν εἰς τὰς ἀγκάλας βρέφος καὶ μεταβαίνουσαν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ὁ ἵππος ἀνατραπεὶς μετὰ τοῦ ἀναβάτου ἔπεσεν ἐπὶ τῆς δυστυχοῦς γυναικός. Τὸ γεγονὸς τοῦτο συνέβη πλησίον ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ ὅθεν δραμόντες οἱ χωροφύλακες ἔσπευσαν νὰ παράσχωσιν πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν καὶ ἀνεγείρωσιν αὐτήν. Καὶ ὁ μὲν ἱππεὺς, τραυματισθεὶς καὶ οὗτος τὴν κεφαλὴν, συνελήφθη παραυτίκα, ἡ δ' ἀτυχὴς γυνὴ μετενέχθη οἴκαδε εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν. Τὸ κρανίον αὐτῆς συνετρίβη, τὰ μέλη αὐτῆς πάντα κατετραυματίσθησαν, ἐκ τοῦ στόματος ἦλθεν αἷμα ἄφθονον καὶ οἱ ἰατροὶ ἀπηλπίσθησαν ἤδη περὶ τῆς διασώσεως τῆς ὑγείας αὐτῆς.

—

Ἐδημοσιεύσαμεν χθὲς ἐκ τῆς «Τουρκίας» λαβόντες τὴν ἐπίσημον κοινοποίησιν ἣν ὁ διερμηνεὺς τοῦ ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας κ. Ἀριστείδης Αὐγερινὸς ἀπηύθυνεν εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύτην περὶ τῶν ἐν Μπαλατᾷ σκηνῶν καὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἰατρῶν οἵτινες προσκληθέντες μετέβησαν εἰς αὐτοψίαν τοῦ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀνελκυσθέντος παιδὸς παρὰ τὴν βουλγαρικὴν ἐκκλησίαν ἐν Μπαλατᾷ. Τὸ καθ' ἡμᾶς ἀπέχομεν νὰ ἐκφέρωμεν οἱανδήποτε κρίσιν καὶ νὰ σχολιάσωμεν τὴν ἔκθεσιν τῶν ἰατρῶν καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς συμπεράσματα τοῦ κ. διερμηνέως τῆς ἀστυνομίας, ἀλλ' ἀρκούμεθα καὶ ἐν τούτῳ εἰς τὴν ἀναδημοσίευσιν τῶν συντόμων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου σκέψεων τῆς «Τουρκίας» ἃς ἐκφέρει ἐν τῷ χθεσινῷ αὐτῆς φύλλῳ. Ἀρηγουμένη κατ' ἀρχὰς ἡ ἐφημερὶς αὕτη νέα ἐπεισόδια ῥήξεων γενόμενα προχθὲς ἐν Φαναρίῳ καὶ ἐν Χάσκιοϊ μεταξὺ χριστιανῶν καὶ ἰουδαίων, περαίνει διὰ τῶν ἑπομένων λογικωτάτων παρατηρήσεων καθ' ὧν οὐδεὶς οὐδὲν ἔχει ν' ἀντείπῃ. «Ἐν πάσῃ περιπτώσει πιστεύομεν ὅτι ἡ δικαιοσύνη ὀφείλει νὰ ποιήσῃ ἐρεύνας περὶ τοῦ θανάτου τοῦ παιδὸς ὅπως παύσωσι τέλεον αἱ κυκλοφοροῦσαι κακόβουλοι φῆμαι τὰς ὁποίας ἡ δημοσιευθεῖσα δήλωσις τῶν ἰατρῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ διασκεδάσῃ. Βεβαίως ὑπάρχει ἔνοχός τις οἱοσδήποτε κἂν ἡ οὗτος καὶ δέον ν' ἀνακαλυφθῇ καὶ τιμωρηθῇ. Οὕτω διὰ τῆς ἱκανοποιήσεως μόνον τῆς δημοσίας συνειδήσεως θέλει ἐπιτευχθῆ νὰ κατευνασθῇ ὁ λυπηρὸς οὗτος ἀναβρασμός».

Ταὐτοχρόνως ἡ «Τουρκία» ἀναφέρει ὅτι ὁ ἀρχιῤῥαβῖνος, ὅστις διατελεῖ εἰς ἀρίστας σχέσεις μετὰ τοῦ πατριαρχείου, ἔσχε τὴν τρίτην καὶ τὴν δευτέραν συνεντεύξεις μετὰ τῶν ἐν Φαναρίῳ ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν καὶ ἴσχεται ἵνα οἱ πνευματικοὶ ἐθνάρχαι ἀμφοτέρων τῶν κοινοτήτων καταβάλωσι πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως κατευνάσωσι τὸν κορυφωθέντα ἐρεθισμὸν τῶν πνευμάτων.

Η ΕΝ ΧΑΛΚΗ ΕΛΛΗΝΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ.

Ἡ ἐφορία τῆς ἐν Χάλκῃ Ἑλληνεμπορικῆς Σχολῆς γνωστοποιεῖ εἰς τὸ σεβαστὸν κοινὸν ὅτι αἱ ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς ταύτης ἄρχονται τῇ προσεχεῖ κυριακῇ, 30 ἰουνίου (ε. π.), τῇ δὲ κυριακῇ 7 ἰουλίου γενήσεται ἡ ἐπίδοσις τῶν ἀπολυτηρίων εἰς τοὺς ἀποφοιτῶντας μαθητάς.

Ἔκτακτον ἀτμόπλοιον τῆς ἑταιρίας Ἀζιζιὲ ἀναχωρήσει τὴν ῥηθεῖσαν ἡμέραν ἐκ γεφύρας κατ' εὐθεῖαν εἰς Χάλκην κατὰ τὴν 1 1)4 ὥραν τῆς πρωΐας τουρκιστὶ ἅμα τῷ κατάπλῳ τοῦ πρώτου ἀτμοπλοίου ἐκ τῆς εὐρωπαϊκῆς ὄχθης τοῦ Βοσπόρου.

Παρακαλοῦνται οἵ τε γονεῖς καὶ κηδεμόνες καὶ ὅσοι τῶν φιλομούσων εὐχρεστοῦνται, ὅπως παραστῶσιν εἰς τὰς ἐξετάσεις ταύτας.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ ΚΟΡΑΣΙΩΝ ΕΝ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙΩι.

(Ὁδὸς Τεπέμπασι, ἀριθ. 35, μεταξὺ τῆς ἐκκλησίας τῆς Παναγίας καὶ τῆς διόδου Χατζοπούλου).

Τὸ προσεχὲς σάββατον 29 ἰουνίου (ἑορτὴν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων) περὶ τὴν 9ην ὥραν π. μ. ἄρχονται αἱ ἐνιαύσιοι ἐξετάσεις τοῦ ἐν Σταυροδρομίῳ Ἑλληνικοῦ Λυκείου τῶν κορασίων.

Ἐν Σταυροδρομίῳ τῇ 25 ἰουνίου 1874.

Οἱ ἔφοροι

Η. Βασιάδης.—Κ. Καραπάνος. — Ν. Φωτιάδης.—Ι. Γκιών.—Θ. Κοσούδης. — Κ. Ἀνθόπουλος.

Αἱ κοσμήτριαι

Χριστίνη Ζαφειροπούλου.—Αἰκατ. Σρακιώτου. —Ἀσπασία Ναούμ. — Καλλιόπη Π. Σαγραντῆ.—Ἑλένη Σισμάνογλου.

Ἡ διευθύντρια

Δ. ΣΚΕΝΤΟΥ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΔΙΠΛΟΚΙΟΝΙΟΥ.

Τὴν προσεχεῖ κυριακὴν 30 ἰουνίου περὶ ὥραν 1 τουρκιστὶ ἄρχονται αἱ ἐτήσιαι ἐξετάσεις τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Διπλοκιονίου ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς αὐτόθι λέσχης Ὁμονοίας.

Παρακαλοῦνται οἱ γονεῖς οἱ κηδεμόνες καὶ τῶν φιλομούσων οἱ βουλόμενοι ὅπως διὰ τῆς αὐτῶν παρουσίας τιμήσωσιν αὐτάς.

Η ΕΦΟΡΙΑ.

ΤΟ ΕΝ ΧΑΛΚΗΔΟΝΙ ΕΛΛΗΝ. ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ.

Αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐν Χαλκηδόνι ἑλληνικοῦ γυμνασίου ἄρχονται τῇ προσεχεῖ κυριακῇ, 30 τοῦ μηνὸς ἰουνίου, καὶ παρατείνονται μέχρι τῆς 6 ἰουλίου. Τῇ 7 ἰουλίου, ἡμέρᾳ κυριακῇ, ἄρχονται αἱ τοῦ παρθεναγωγείου, τῇ δὲ 14 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, κυριακῇ, γίνονται αἱ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου κατὰ τὸ δημοσιευθησόμενον πρόγραμμα.

Ἐν Χαλκηδόνι τῇ 25 ἰουνίου 1874.

Η ΕΦΟΡΙΑ.

Τὴν προσεχῆ κυριακὴν 30 φθίνοντος, ὥραν 2αν τῆς πρωΐας ἄρχονται αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐν Μουχλίῳ δημοτικῆς σχολείας εἰς ἃς παρακαλοῦνται νὰ παρευρεθῶσιν οἱ γονεῖς τῶν μαθητῶν καὶ ὅσοι τῶν φιλομούσων εὐαρεστοῦνται.

Ε Π Α Ρ Χ Ι Α Κ Α.

**ΙΩΑΝΝΙΝ

καὶ παραινέσεις διὰ γλαφυρωτάτης καὶ συγκινητικῆς προσλαλιᾶς μετὰ πολλῆς ἀττικῆς χάριτος εἰς τὸ ἀρχαῖον ἰδίωμα συντεταγμένης, μεθ' ἣν ὁ καθηγητὴς κ. Β. Δ. Καλλίφρων, χρέη γραμματέως ἐκπληρῶν, ἀνέγνω τὴν πρᾶξιν τοῦ καθηγητικοῦ συλλόγου ἐπὶ τῆς βαθμολογήσεως τῶν τελειοφοίτων ἔχουσαν ὧδε.

Τῇ κϐ' ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ τετάρτου σωτηρίου ἔτους, συνελθὼν ὁ τῶν καθηγητῶν τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους σχολῆς Σύλλογος ἐν τῷ διευθυντηρίῳ ὑπὸ τὴν προεδρίαντοῦ καθηγητοῦ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων κ. Ἀντωνίου Χαριλάου ἀντιπροσωπεύοντος τὸν σχολάρχην κ.Φιλόθεον Βρυέννιον τὸν ἀρχιμανδρίτην, ἀσθενοῦντα, μετὰ τὸ πέρας τῶν δημοσίων ἐξετάσεων τῆς τῶν τελειοδιδάκτων τάξεως,ἀριθμούσης εἴκοσι τὸ ὅλον φοιτητάς, τὸν δίκαιον ἑκάστῳ βαθμὸν ἀπένειμεν, ὑπολογισάμενος κατὰ λόγον τῆς εἰδικῆς ἀξίας τῶν τε μαθημάτων καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς προόδου. Οἱ πάντες δὲ ἐκρίθησαν ἄξιοι τοῦ νενομισμένου πτυχίου, λαβόντες τὸν μὲν βαθμὸν Ἄριστα ἐννέα οἱ ἑξῆς:

Ἀλέξανδρος Εὐθυβούλης Βυζάντιος (8), Βασίλειος Βαφειάδης Ῥούσιος (8), Γεώργιος Κοῦζος Κυζικηνὸς (7 $^{30}/_{38}$), Ἰωάννης Εὐτυχίδης Καισαρεὺς (7 $^{30}/_{38}$), Κωνσταντ. Θεαγένης Παλατίδης Βυζάντιος (7 $^{24}/_{38}$), Θεόδωρος Λογιάδης Κρὴς (7 $^{24}/_{38}$), Μιλάνος Σάββα Βυζάντιος (7 $^{22}/_{38}$), Λεωνίδας Καλαμίδας Ἠπειρώτης (7 $^{10}/_{38}$), Βασίλειος Προδρόμου Καισαρεὺς (7 $^{4}/_{38}$.

Τὸν δὲ βαθμὸν Πάνυ καλῶς ἑπτὰ οἱ ἑξῆς:

Ἀλέξανδρος Δημητριάδης, Μαδυτινὸς (6 $^{19}/_{38}$), Ἀλέξανδρος Βιτσεντίνης Βυζάντιος (6 $^{18}/_{38}$), Νικόλαος Ἰσμυρίδης Βυζάντιος (6 $^{10}/_{38}$), Θεμιστοκλῆς Ἰωαννίδης Γανοχωρίτης (5 $^{28}/_{38}$), Στυλιανὸς Μαρῖνος Βιθυνὸς (5 $^{28}/_{38}$), Λάσκαρις Περβανᾶς ἐκ Μαρωνείας (5 $^{12}/_{38}$), Κωνσταντῖνος Θ. Μαυρόπουλος Βυζάντιος (5 $^{8}/_{38}$).

Καὶ τὸν βαθμὸν Καλῶς οἱ ἑξῆς τέσσαρες:

Παναγιώτης Μαυράκης Βυζάντιος (4 $^{35}/_{38}$), Χρῆστος Γεωργιάδης Ῥούσιος (4 $^{26}/_{38}$), Ἀθανάσιος Καραντινὸς Κεφαλλὴν (3 $^{27}/_{38}$), Ἰωάννης Παπαδόπουλος ἐκ Τριγλίας (3 $^{11}/_{38}$).

Ἀκολούθως ἀναγνωσθέντος καὶ τοῦ τύπου τῶν διπλωμάτων ἐγένετο ἡ ἐπίδοσις αὐτῶν διὰ χειρὸς τοῦ ἐξοχωτάτου ὑπουργοῦ. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ εἰς τῶν τελειοφοίτων παραστὰς ἀνέγνω ἐξ ὀνόματος τῶν συναδέλφωναὐτοῦ συγκινητικώτατον εὐχαριστήριον πρὸς τὴν ἐκθρέψασαν καὶ παιδεύσασαν αὐτοὺς Σχολήν, καὶ μετὰ τοῦτον ἕτερος ἐπίσης ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἀποφοιτώντων ἀπήγγειλε τουρκιστὶ προσφώνημα πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν ὑπουργόν, ὁ δὲ Σαβφὲτ πασσᾶς προσκαλεσάμενος τὸν κ. Δ. Ἀριστοκλῆν, μέλος, ὡς γνωστόν, τοῦ συμβουλίου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ καθηγητὴν ἐν τῇ Σχολῇ ἐνεχείρησεν αὐτῷ προσλαλιὰν γαλλιστὶ γεγραμμένην καὶ πρὸς τοὺς ἀπολυομένους ἀποτεινομένην, ἣν καὶ ἀνέγνω ὁ κ. Ἀριστοκλῆς ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ· ἡ προσλαλιὰ ἔχει ὧδε·

Φίλοι μαθηταί,

Μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως καθορῶ τὰς ὑφ' ὑμῶν γενομένας ἐν τοῖς μαθήμασι προόδους.

Ἡ νοήμων καὶ σπουδαία νεότης δὲν ἔχει ἀνάγκην προτροπῆς· τὰ θαύματα τοῦ αἰῶνος τῶν φώτων, καθ' ὃν εὐτυχῶς ζῶμεν παρορμῶσι τοὺς νέους εἰς τὴν παιδείαν διὰ τῶν σοφῶν συγγραμμάτων, ἅτινα ὁσημέραι ἀναφαίνονται καὶ διὰ τὰ ἐξ αὐτῶν προκύπτοντα ἀποτελέσματα· δὲν δύναμαι νὰ ὑπολογίσω τὴν ἀπόστασιν, ἥτις χωρίζει τὴν ἐπιστήμην τῆς ἀμαθείας· ὁ ἱστορικὸς κάλαμος ἀποποιεῖται τὴν ἐξιστόρησιν τῶν αἰώνων, καθ' οὓς ἡ παχυλὴ ἀμάθεια ἐξυμνεῖτο ὡς ἀρετὴ καὶ ἡ τοῦ σώματος ῥώμη ἐνομίζετο ὡς πολύτιμον πλεονέκτημα. Δόξα τῷ Θεῷ διότι δὲν ἐγεννήθημεν ἐν τῷ αἰῶνι τῆς ἀμαθείας καὶ τῆς βαρβαρότητος.

Φίλοι μαθηταί,

Ὀφείλετε εὐγνωμοσύνην τῇ Α. Π. τῷ πατριάρχῃ, ὅστις ἐν τῇ πατρικῇ αὐτοῦ μερίμνῃ κήδεται ὑμῶν καὶ σεμνύνεται ἐπὶ τοῖς πνευματικοῖς αὐτοῦ τέκνοις,προθυμοποιουμένοις νὰ ὑπηρετῶσι καὶ ν' ἀγαπῶσι τὴν πατρίδα. Φίλτατα τέκνα! Σπουδάζετε δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν κυριάρχου, οὗτινος ἅπασαι αἱ προσπάθειαι τείνουσιν εἰς τὴν διάδοσιν τῶν φώτων.

Τὸ τέλος τῆς ὡραίας ταύτης προσλαλιᾶς ἐπέστεψαν ῥαγδαῖαι χειροκροτήσεις καὶ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ. Καὶ οὕτω ἔληξεν ἡ τελετὴ αὕτη ἐν μέσῳ φαιδρᾶς καὶ ζωηρᾶς συγκινήσεως.

Τὴν ἐπιοῦσαν δευτέραν ἡ Α. Σ. ὁ ἅγιος Κυζίκου, πρόεδρος τῆς ἐφορίας τῆς Σχολῆς, καὶ οἱ καθηγηταὶ μεταβάντες ἐν σώματι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ηὐχαρίστησαν τῇ Α. Ἐξ. τῷ ὑπουργῷ διὰ τὴν πρὸς τὴν Μεγάλην τοῦ Γένους Σχολὴν ἀπονεμηθεῖσαν παρὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, ἐξαιρετικὴν ταύτην διάκρισιν ἥτις ἀληθῆ περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἀνταναπλώσασα πρὸς ὅλον τὸ γένος, ὡς τῆς Σχολῆς ταύτης οὔσης τοῦ πρώτου καὶ ἀνωτάτου κατὰ τὸν κύκλον τῶν μαθημάτων ἐν τῇ ὀθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ ἐθνικοῦ ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίου.

ΚΡΙΣΙΣ
ΤΟΥ
ΒΟΥΤΣΙΝΑΙΟΥ ΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ
τοῦ 1874.

(Συνέχεια· ἴδε ἀριθμὸν 1628).

Ἤδη δὲ φθάνομεν εἰς τρία ποιήματα, ἔχοντα ἀληθοῦς ἔπους ἀξιώσεις καὶ βάρος τοσοῦτον μάλιστα, ὥστε θὰ κατεβυθίζοντο ὡς μόλυβδος εἰς τὴν Κασταλίαν,ἂν ἦτον αὐτοῖς ἐφικτὸν νὰ φθάσωσι μέχρις ἐκείνης.

Τὸ ἓν αὐτῶν «Ὁ Θεάνθρωπος Σωτὴρ» εἶναι γεγραμμένον εἰς ἑξαμέτρους δυσκινήτους καὶ πολλάκις ἀῤῥύθμους, καὶ εἰς γλῶσσαν καθαρεύουσαν μὲν, ἐστερημένην δὲ πάσης ἀκριβείας καὶ χάριτος, καὶ δι' ἐπιθέτων ὠνθυλευμένην, καὶ διὰ λέξεων ὑπὲρ μόνου τοῦ κεχηνότος ῥυθμοῦ τεθειμένων, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο πάλιν ἀνεπιτυχῶς. Ὁ ποιητὴς ἀνέλαβε τὸν ἱκανῶς ἄσκοπον ἀγῶνα τοῦ νὰ παραφράσῃ τὸ ὑπὸ πάντων ἐννοούμενον Εὐαγγέλιον, μεταφέρων αὐτοῦ τὸν ὡραῖον παῖζον λόγον εἰς μονότονον καὶ ψυχρὰν στιχουργίαν, καταστρέφων τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ ἀφέλειαν, περιβάλλων μακρὰ περιττὰ καὶ κακόζηλα ἐπεισόδια, ἀνὴρ εὐσεβὴς, δὲν ἀμφιβάλλομεν, ἀλλ' εἰς τῶν Μουσῶν τὴν λατρείαν οὐχὶ ἠσκημένος, καὶ, ὡς φοβούμεθα, οὐχὶ λίαν προσφυὴς, τοῦ δὲ Κλωπτόκου τὴν ὕπαρξιν μηδὲ ὑποπτευόμενος, ὡς πειθόμεθα.

Τὸ δ' ἕτερον, «Ἰωάννης ὁ Τσιμισκὴς», σύγκειται ἐξ ἑννέα ἀσμάτων εἰς ἑξάμετρον, ἢ κἂν τὸν ὑποτιθέμενον ὡς τοιοῦτον, διότι ἐκτὸς τῶν δακτύλων, πλεῖστοί εἰσιν ἐν αὐτῷ οἱ τριβράχεις, οἱ κρητικοὶ, καὶ ἄλλοι πόδες, πάντες ξένοι εἰς τὸν ἑξάμετρον,ὅστις ἕνεκα τῆς μετρήσεως κατὰ μονοποδίαν καὶ τῆς παρ' ἡμῖν ἐλλείψεως τοῦ σπονδείου, ἵνα ᾖ σήμερον φορητὸς, πρέπει νὰ γράφηται μετὰ πλείστης ἐπιμελείας, ὁ δὲ ποιητὴς νὰ φροντίζῃ νὰ νικᾷ αὐτὸς πάσας τὰς δυσκολίας, ἐὰν θέλῃ ν' ἀπαλλάξῃ τὸν ἀναγνώστην τῆς ἀηδίας· ἀλλ' ὁ τοῦ Τσιμισκῆ ποιητὴς πρὸς τὴν ἁρμονίαν τοῦ στίχου διόλου ἀφροντιστεῖ, συμφύρων συλλαβὰς μακρὰς ἢ βραχείας, τετονισμένας ἢ ἀτονίστους, μόνον εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν προσέχων, καὶ ἀφίνων τοὺς στίχους του νὰ μεταπίπτωσιν εἰς πεζὴν φράσιν ἄῤῥυθμον καὶ μονότονον· ἐνιαχοῦ δ' ἐμπλέκει καὶ ὁμοιοκαταληξίας, χείρονας τῶν ἑξαμέτρων. Ἡ δὲ γλῶσσα ἀρχαΐζει μὲν τὸν τύπον, στερεῖται ὅμως πάσης τῆς ἀκριβείας καὶ φιλοκαλίας, ἥτις ἀπαρτίζει τὴν ποιητικὴν καλλιλογίαν, τέλος δ' ἡ σύνθεσις τοῦ ποιήματος οὔτε πλοκὴν, οὔτε περιπετείας, οὔτε εὕρεσιν, οὔτε ἐνδιαφέρον ἔχει, ἀλλ' εἶναί τις πεζὴ ἱστορικὴ ἀφήγησις, κατὰ τοῦτο τῆς ἱστορίας διακρινομένη, ὅτι δὲν ἔχει οὔτε ἀλήθειαν, οὔτε πιθανότητα, οὐθ' ἥν τινα οὖν τῶν ἰδιοτήτων λόγου ἱστορικοῦ.

Τὸ δὲ τρίτον,ἡ «Μεσολογγιὰς», ἂν τὸ εὖ ἦν ἐν τῷ πολλῷ, θὰ παρεβάλλετο εὐλόγως πρὸς τὴν Ἰλιάδα, ὡς ἔχον ἰσαρίθμους ἐκείνῃ τὰς ῥαψῳδίας, ἀλλ' ἐννοεῖται κατὰ τοῦτο καὶ μόνον. Ἂν δὲ μὴ συνέκειτο ἐκ στίχων δεκαπεντασυλλάβων, καὶ τούτων μυρίων περίπου, καὶ ἀνομοιοκαταλήκτων, δὲν θ' ἀνῆκε παντάπασιν εἰς τὸν παρόντα διαγωνισμὸν, διότι οὐδένα ἔξεχει χαρακτῆρα οὐ μόνον ἐποποιίας, ἀλλὰ καὶ ἐν γένει ποιήσεως. Εἶναι δὲ οὐδὲν ἄλλο ἢ ἡ διαφθορὰ τῆς πεζῆς ἀφηγήσεως τοῦ Τρικούπη ἢ οὑτινος ἄλλου περιγράψαντος τὰ κατὰ τὴν ἔνδοξον πτῶσιν τοῦ Μεσολογγίου. Τὸ δὲ μέγα τοῦτο ἐπεισόδιον ἀπεξέδυσε παντὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος ἡ ἀτελευτήτος ψυχρολογία, ἧς τὰ χείρονα μέρη εἰσὶν ἐκεῖνα, καθ' ἃ ὁ συγγραφεὺς νομίζει ὅτι δι' ἀδεξίων παραβολῶν πτεροῦται εἰς ποίησιν.

[Ἓν μέρος τῆς ἐπιτροπῆς νομίζει τὴν κρίσιν λίαν αὐστηρὰν, τὸν δὲ ποιητὴν εἰκάζει ὡς ἀρχαῖον σταδιοδρόμον τῶν Μουσῶν, ἐξ ἄλλων δρομέων ἔργων ἀπαυδήσαντα καὶ δεόμενον ἀναπαύσεως].

Ἀλλὰ τύχῃ ἀγαθῇ! Παρήλθομεν ἤδη τὰ πεπηγότα πελάγη καὶ τὸν ἀΐδνῆ πηλὸν, καί πως χλοάζει τοὐντεῦθεν τὸ ἔδαφος, ἀπὸ δὲ τῶν πέντε ὑπολειπομένων ποιημάτων γλυκύτερα προσπνέει ἡμῖν Παρνασσιὰς αὔρα, ἀναγγέλλουσα ὅτι προσπελάζομεν, ἂν ὄχι εἰς τὴν κορυφὴν, ἀλλ' εἰς τοὺς πρόποδας κἂν τοῦ ἱεροῦ ὄρους.

Ἓν ἐκ τῶν πέντε τούτων ποιημάτων, τὸ ἐπιγραφόμενον «Τὰ καθ' Ἡρὼ καὶ Λέανδρον», μόλις ὑποπίπτει εἰς τὴν κρίσιν ἡμῶν, διότι εἶναι μετάφρασις, ἀληθῶς, ἀλλὰ καὶ δυστυχῶς, ἐλευθέρα τοῦ ὁμωνύμου ποιήματος τοῦ Μουσαίου, ὅπερ ἂν οὐχὶ ἀπολύτως, ἀλλὰ σχετικῶς ὡς πρὸς τοὺς χρόνους καθ' οὓς ἐγράφη, θεωρεῖται ὡς λόγου ἄξιον. Τοὺς 340 ὅμως στίχους ἐκείνου ὁ μεταφραστὴς ἐμήκυνεν εἰς 780, κακῶς ποιῶν, διότι αἱ προσθῆκαι οὐδόλως ἐβελτίωσαν τὸ πρωτότυπον· ἐν πολλοῖς μάλιστα ἔβλαψαν τὴν εὐγενῆ ἀφέλειαν καὶ τὴν σαφήνειαν ἐκείνου. Ἀλλ' ἔχει οὐχ ἧττον ἡ παροῦσα μετάφρασις καὶ πολλὰ τὰ ἐπαινετὰ, ῥέουσαν καὶ ἁρμονικὴν τὴν στιχουργίαν, καθ' ἣν, ἀσθενῆ ὅμως ἔχον καὶ αὐτὸ, ὡς καὶ τὰ πλεῖστα τῶν λοιπῶν, τὴν βαρύτονον ὁμοιοκαταληξίαν, ὑπερέχει πάντων τῶν προμνησθέντων ποιημάτων. Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητος, καίτοι μὴ ἔχουσα πολλαχοῦ τὴν δέουσαν αὐστηρότητα περὶ τὴν χρῆσιν τῆς λέξεως. Αἱ δ' εἰκόνες, καὶ αἱ πρωτότυποι, πλὴν ἐκείνων, ὅσας δανείζεται παρὰ τοῦ Μουσαίου, εἰσὶ πολλάκις ἐπιτυχεῖς, ἀλλ' εἰσὶ καί τινες, ὡς καὶ οὐκ ὀλίγαι φράσεις παρακεκινδυνευμέναι ἢ βεβιασμέναι, οἷον ὅτε λέγει τὸν θόλον τῆς ψυχῆς, καὶ μειδίαμα ἐρωτύλον θωπεῦον τὸ μένος τῆς ψυχῆς. Εἰς παράδειγμα τῆς καλλονῆς τῶν στίχων κείσθωσαν αἱ στροφαὶ αὗται.

Εἰς τῆς Σηστοῦ τὸν οὐρανὸν γελόεσσ'ἀνατέλλει
ἡμέρα περιπόθητος, θυμοτερπὴς ἡμέρα.
Τῆς Κυθηρείας ἑορτὴν ἡ αἴγλη της ἀγγέλλει,
καὶ θυμηδίας ἄσματα πληροῦσι τὸν αἰθέρα.

Μακρόθεν, ἐξ ἁλιστεφῶν νησίων τοῦ Αἰγαίου
ἐπίγειοι Κυθήρειαι συνέρρεον εἰς πλήθη,
καὶ διεκόσμουν τὴν Σηστὸν ἀστέρες κάλλους νέου,
κ'ἐθαύμαζον οἱ κάτοικοι τοὺς ὀφθαλμοὺς, τὰ [στήθη.

Τῆς Κύπρου αἱ νεάνιδες, τῆς Λέσβου αἱ παρθένοι,
εἰσέπλεον διαπρεπεῖς, κ' ἐπέβαινον σκιρτῶσαι
Φίλτερον φόρον ἡ θεὰ λατρείας δὲν προσμένει.
Ἄρχειν ὅτι καλλίζωνοι τὴν ἐνθυμοῦνται τόσαι.

Καὶ αἱ ἑξῆς κατὰ τὴν τύχην λαμβανόμεναι:

Καὶ αὖθις πένθιμος ἠχεῖ ἡ ταραχώδης ὥρα,
καθ' ἣν οἱ πόντοι μαίνονται καὶ πίπτουσι τὰ [φύλλα.
Εὔοσμοι ζέφυροι τὴν γῆν δὲν ἐκυθέρνων τώρα,
ἀλλ' ἄνεμοι, τὰ πνεύματα τῆς Ἄρκτου τὰ [ὀργίλα.

Κρείττονος ὥρας λείψανον ἡ χελιδὼν ἐπέτα
πρὸς χώρας, ἔνθα νεαρὸν τὸ ἔαρ ἐγεννᾶτο,
καὶ ὅπου χθὲς ἡ ἀηδὼν τὸ ἔαρ ἐχαιρέτα,
τώρα βορρᾶς ἀμείλικτος καὶ κρύος ἐμυκᾶτο.

Μόνος ὁ Λέανδρος, θρασὺς, ἐτόλμα ν' ἀψηφήσῃ
τὸν δαίμονα τῶν θυελλῶν, τοῦ θέρους τὴν φονέα.
Ἐγίνωσκεν ὅτ' εἰς χειμὼν δὲν ἤρκει νὰ νικήσῃ
τὴν φλόγα τὴν ἐνδόμυχον, τὰ στήθη τὰ ἀκμαῖα.

Ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ στροφαὶ ἀσθενέστεραι τούτων.

Τὸ «Ὄνειρον» εἶναι ποίημα ἐπικολυρικὸν εἰς ἑνδεκασυλλάβους ὁμοιοκαταλήκτους, ῥυθμοῦ ἰταλίζοντος,ὡς τῆς κόρης «τοῦ Σεΐχ-οὐλ-Ἰσλάμη», ὧν ὅμως ἡ ὁμοιοκαταληξία δὲν εἶναι αὐστηρῶς ἐπιμεμελημένη, ὡς ὅτε τρεῖς ἀλλεπαλλήλοι στροφαὶ ἔχουσι καταλήξεις εἰς άζει, ἐξ αὐτῶν δὲ αἱ δύω εἰσὶν ἡ λέξις στενάζει. Καὶ ἴσως μὲν ἡ παρατήρησις αὕτη φανῇ λίαν λεπτόλογος καὶ ὡς παρωνυχίδας ἐλέγχουσα· ἀλλ' ἡ καλλιτεχνία οὐδὲ παρωνυχίδα πρέπει νὰ παραβλέπῃ.

Ἡ δὲ γλῶσσα τοῦ ποιήματος εἶναι δημώδης, καθ' ὑπερβολὴν μάλιστα, ἀλλ' ἐπιμελὴς ἐν γένει καὶ χάριν ἔχουσα, οὐχὶ δὲ καὶ ἐντελῶς δμαλὴ, ὡς ὅτε μεταξὺ τῶν δημωδεστάτων ἴσιονε, ἀλεφιάσθη, βόχθα βόχθα (ἀντὶ βοήθει βοήθει) παρεμβάλλονται αἱ λέξεις φύσις, θάλλει καὶ ἄλλαι πολλαὶ εἰσὶ προσέτι καὶ τὰ ἕρμα καὶ τὰ θλιβερὰ, κατὰ κόρον δ' ἐπαναλαμβάνεται τὸ λὲς, ὡς ἀφελής τις εἰσαγωγὴ ὁμοιώσεων. Ταῦτα ὅμως εἰσὶ δευτερεύοντα ἐλαττώματα ὡς πρὸς τὰ πολλὰ πρωτερήματα τῆς λέξεως καὶ τῆς φράσεως τοῦ ποιήματος, οὗτινος αἱ εἰκόνες εἰσὶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ποιητικαὶ, ἀκριβεῖς καὶ πρωτότυποι. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ὅλην σύνθεσιν, εἶναι συνεχὴς ἀλληγορία τοσοῦτον περίπλοκος καὶ συνεσκοτισμένη, ὥστε πολὺ ὑπερακοντίζει τὸν Δάντην, καὶ ἡμεῖς, μάτην ἀγωνισθέντες νὰ ἐμβαθύνωμεν εἰς αὐτῆς τὸν μυστικισμὸν, νομίζομεν ἀνεγκλήτως νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι τῆς ποιήσεως ὁ σκοπὸς ἂν ἦναι ἡ ὠφέλεια, μέσον ὅμως εἶναι ἡ τέρψις, ὃ δὲ νοῦς δὲν τέρπεται ὅταν ὁπωσδήποτε δὲν ἐννοῇ.

Τὸ ποίημα ἄρχεται ὧδέ πως.

Σπιθοβολοῦσε τῆς αὐγῆς τ' ἀστέρι,
καὶ τ' ἀεράκι ὁλόγλυκο φυσοῦσι,
κ' ἄχ! ἔλεγα, καϋμένο καλοκαίρι,
κ' ἐστέναξ' ἡ καρδιά μου ποῦ ἐτονοῦσε.

Χαρά 'ς τον ποῦ ἀπὸ Χάρο δὲν ἠξεύρει.
Ψιθύριζε, θαῤῥεῖς μουγγοφυσοῦσε,
σὰν νὰ κρυφομιλοῦσε μὲ τ' ἀέρι
ἡ μοναξιὰ τοῦ κάμπου ποῦ ἀγρυπνοῦσε.

Καὶ ὅλο ἴσια μέσα τὸ λειβάδι
ἐβγῆκα κεῖθε 'ς τὴν ψηλὴ ῥαχούλα,
ποῦ πῶς 'ς τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ ἕνα βράδυ
τὴ θάψανε τὴ βουλιασμένη Ἀνθοῦλα.

Ἡ ἄχαρι! Φθονοῦσε, λὲς, τὸν Ἅδη,
πὼσκαψε μόνη τὸ βαθύ της μνῆμα.
Ἀγάπησε τὸ Χάρο, τὸ σκοτάδι·
τὸ Χάρο ἡ δόλια, κ' ἄφησ' ἐμὲ θῦμα.

Ἕτερον χωρίον τοῦ αὐτοῦ ποιήματος:

Κ' ἐκάθενε ψηλὰ μὲς 'ς τὸν αἰθέρα.
Μ' ἄρπαξε πάλε, κ' εἶδα ποῦ μ' ἀγῶνα
σὲ βουνὸ μακρυὰ μακρυὰ 'κεῖ πέρα
π' οὔτ' Ὄλυμπο τὸ λένε οὔτ' Ἑλικῶνα.

Ποῦ Καύκασο θαῤῥῶ, μοῦ 'πε, τὸ λένε,
ἐμούγγριζ' ἕνας γίγαντας δεμένος,
ποῦ καὶ στεριάτς καὶ θάλασσαις τὸν κλαῖνε,
καὶ μόν' αὐτὸς δὲν εἶν' ἀπελπισμένος.

Ἔτρωγε ὁ γὺψ ἐκεῖ τὰ σωτικά του,
κ'εἶχε καϋμοὺς 'ς τὰ σκότια του λαχτάρες,
ξερνοῦσ' ἐκεῖ τὸ στόμα του κατάρες,
δαγκώντας φοβερὰ τὰ σίδερά του.

Κ' ἔσκουζε «Σκύλε, ἐδῶθε, θὰ σὲ φάω»·
κ' οἱ θόλοι τ' οὐρανοῦ ν' ἀντιβογγοῦνε,
καὶ νὰ βροντοῦν καὶ φοβερὰ νὰ 'ηχοῦνε,
κ' ὡς νὰ ξεσκλιῶνται ἀπάνου νὰ γυρνάω.

Καὶ κατωτέρω·

Ἔπλεε ἐκεῖ σὰ φῶς [τὸ καϊκάκι
κ' ὡσὰν τὸ φεῖδι στὸ αἷμα, λὲς, 'γλυστροῦσε.
Πῶς τ' ἄμπωνε ὁλοφούσκωτο πανάκι
εἰς τ' ἀεράκι ποῦ ἀπ' ἐκεῖ 'φυσοῦσε.

Κι' ἀφροὺς ὀπίσω του ἄφινε ἀναμμένους
καὶ μὲς τς' ἀφροὺς ποῦ ἐκεῖ 'σπιθοβολοῦσαν
τὰ κύματα 'κυλοῦσαν 'πεθαμένους
ποῦ μὲς τὸ φῶς λὲς τώρα κι' ἀνηζοῦσαν.

Καὶ βλέπω κ' ἡ Ἀνθοῦλά μου 'φοροῦσε
μιὰ ποῦ μ' ἐθάμπωνε ἀπ' τὸ φῶς κορώνα·
καὶ σκῆπτρο φωτεινὸ ἕνα κρατοῦσε
'ψηλὴ, λὲς, ἐκεῖ, 'ψηλὴ σὰν 'Αμαζόνα.

Καὶ ὅλο φῶς ἐψήλονε κ' ἐκ' εἶδα
ποῦ 'γένουνταν τὸ καϊκάκι θρόνος,
θρόνος χρυσὸς ὁποῦ ἔλαμπε· 'ποῦ μόνος
εἰς τὴν ψυχή μου ἐκεῖ 'ἔχυνε μιὰ ἐλπίδα.

Καὶ εἰς ὀλίγο, π'ἄστραφτε, βροντοῦσε
κ' ἐσκόρπασε φλόγες, λάμψι ἐκεῖ μεγάλη·
καὶ μὲς ταῖς φλόγες ποῦ ἀχτινοβολοῦσε
τς' Ἀνθούλας μου ἡ κορώνα στὸ κεφάλι.

XI

Βασίλισσα πῶς 'κάθητο στὸ θρόνο
κ' ἐψήλονε ὡς πῶφθασε στὰ νέφη.
Σαλεύει ἡ γῆ σ'ἕνα της βλέμμα μόνο·
οἱ γίγαντες θὰ ἐφαίνοντο ἐκεῖ βρέφη.

Κ' ἐζήλευα 'γὼ, λέει, ποῦ ἡ Ἀνθοῦλα
περήφαν' ἀπ' τὸ θρόνο της 'κυττοῦσε,
κι' ὦ! ἂς ἤτανε πάλι ἔλεγα παιδοῦλα!
Ἂς ἦταν, καὶ κορώνα ἂς μὴ 'φοροῦσε.

—Κειὸς ποῦ ἀγαπᾷ καὶ δὲν τὸν ἀγαπᾶνε
μοιάζει ἐκκλησιὰ στὴν ἔρημο ποῦ μένει
ἀφώτιστη, κλειστὴ, λησμονημένη,
μοιάζει ἐκκλησιὰ ποῦ δὲν τὴ λειτουργᾶνε.—

(Ἕπεται τὸ τέλος).

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ
ΤΗΣ ΕΝ ΧΑΛΚΗ ΕΛΛΗΝΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ.

Ἀρχομένων τῇ 30 ἰουνίου καὶ ληγουσῶν τῇ 8 ἰουλίου.

Κυριακὴ 30 ἰουνίου. Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία γ' γυμνασίου. Ἑλληνικὰ δ' γυμνασίου. Ἐμπορικὰ β' γυμνασίου. Φυσικὴ πειραματικὴ γ' γυμνασίου. Τουρκικὰ δ' γυμνασίου. Γαλλικὰ δ' γυμνασίου. Ἀγγλικὰ δ' γυμνασίου.

Δευτέρα 1 ἰουλίου. Π. Μ. Ἱερὰ κατήχησις ά γυμνασίου. Ἑλληνικὰ γ' σχολείου. Γεωμετρία ϐ' γυμνασίου.

Μ. Μ. Ἐμπορικὰ ά γυμνασίου.

Τρίτη 2 ἰουλίου. Π. Μ. Ἱερὰ ἱστορία δ' σχολείου. Ἑλληνικὰ ϐ' γυμνασίου. Ἀγγλικὰ γ' γυμνασίου. Ἱστορία δ' γυμνασίου.

Μ. Μ. Θεωρητικὴ ἀριθμητικὴ ά γυμνασίου. Ἐμπορικὰ γ' γυμνασίου.

Τετάρτη 3 ἰουλίου. Π. Μ. Κατήχησις ϐ' γυμνασίου. Ἑλληνικὰ δ' σχολείου. Ψυχολογία γ' γυμνασίου. Ἱστορία ά γυμνασίου. Ἄλγεβρα γ' γυμνασίου.

Μ. Μ. Γαλλικὰ ϐ' καὶ γ' γυμνασίου.Κοσμογραφία δ' γυμνασίου.

Π. Μ. Ἱερὰ ἱστορία γ' σχολείου. Ἑλληνικὰ ϐ' σχολείου Γαλλικὰ γ' σχολείου. Στοιχειώδης γεωμετρία δ' σχολείου.

Μ. Μ. Γαλλικὰ ά γυμνασίου καὶ δ' σχολείου. Ἱστορία γ' καὶ ϐ' γυμνασίου.

Παρασκευὴ 5 ἰουλίου. Π. Μ. Κατήχησις ϐ' σχολείου. Ἑλληνικὰ ά γυμνασίου. Ἱστορία δ' σχολείου. Ἀγγλικὰ ϐ' γυμνασίου. Τουρκικὰ ά γυμνασίου.

Μ. Μ. Ἱστορία γ' σχολείου. Ἀριθμητικὴ ϐ' σχολείου. Φυσικὴ δ' γυμνασίου.

Σάββατον 6 ἰουλίου. Π. Μ. Ἱερὰ ἱστορία ά σχολείου. Ἑλληνικὰ ά σχολείου. Πρακτικὴ φιλοσοφία δ' γυμναίου. Τουρκικὰ ϐ' γυμνασίου. Ἀριθμητικὴ γ' σχολείου. Ἀγγλικὰ ά γυμνασίου.

Κυριακὴ 7 ἰουλίου. Ἐξηγητικὴ δ' γυμνασίου. Ἑλληνικὰ γ' γυμνασίου. Ἐμπορικὰ δ' γυμνασίου.

Δευτέρα 8 ἰουλίου. Π. Μ. Γεώγραφία ϐ' καὶ γ' σχολείου. Βοτανικὴ ά καὶ ϐ' γυμνασίου. Τουρκικὰ γ' σχολείου.

Ἐργάσιμοι ὧραι κατὰ μὲν τὰς κυριακὰς ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 1 μ. μ. κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἡμέρας ἀπὸ τῆς 7 π. μ. μέχρι μεσημβρίας· καὶ ἀπὸ τὰς 3 μ. μ. μέχρι τῆς 5.

Προσκαλοῦνται οἱ γονεῖς καὶ οἱ κηδεμόνες τῶν ἐν τῇ σχολῇ σπουδαζόντων νέων, καὶ ὅσοι τῶν φιλομούσων ἐμπόρων καὶ λογίων εὐαρεστοῦνται νὰ παρευρεθῶσιν ἐν τῇ σχολῇ κατὰ τὰς σημειωθείσας ἡμέρας.

Ἐν Χάλκῃ, τῇ 19 ἰουνίου 1874.

Ὁ διευθυντὴς
ΧΡ. Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ
ΣΜΕΚΟΒΟΥ ΤΩΝ ΑΓΡΑΦΩΝ.

Τὸ προσεχὲς σάββατον 29 φθίνοντος περὶ τὰς 12 ὥρας τῆς πρωΐας τουρκιστὶ ἡ ἀδελφότης παννηγυρίσει τὴν ἑπέτειον αὐτῆς ἑορτὴν, συνῳδὰ τῷ Α'. ἄρθρῳ τοῦ Θ'. Κεφαλ. τοῦ Κανονισμοῦ ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ ἐν Ὑψωμαθείοις ἁγίου Κωνσταντίνου διὰ ἀρχιερατικῆς λειτουργίας.

Παρακαλοῦνται πάντα τὰ μέλη ὡς καὶ πᾶς φιλόμουσος ἵνα τιμήσωσι τὴ

ταιρίας· ὥστε ἡ ἄνω ἑταιρικὴ ἐπωνυμία οὐδεμίαν θέλει ἔχει ἀξίαν καὶ ἰσχύν.

Κωνσταντινούπολις 12 ἰουνίου 1874.

Ι. Ι. ΝΕΜΣΕΡΟΓΛΟΥΣ
Α. Ι. ΝΕΜΣΕΡΟΓΛΟΥ.
Ν. Ι. ΤΟΥΤΤΖΟΓΛΟΥ.
Ι. Σ. ΣΙΣΜΑΝΣΓΛΟΥ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΝΕΟΛΟΓΟΥ.

Τὸ **ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ** τοῦ Νεολόγου πλουτισθὲν δι' ἑλληνικῶν στοιχείων ὡς καὶ διὰ χαρακτήρων γαλλικῶν καὶ τουρκικῶν ἀναδέχεται πᾶσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν.

Τὸ **ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ**, ἔχον καὶ χρωμολιθογραφικὸν ταχυπιεστήριον ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐκτύπωσιν ἐγκυκλίων, συναλλαγματῶν, ἐμπορικῶν βιβλίων, διπλοτύπων, τιμολογίων, μετοχῶν, εἰσιτηρίων, ναυλοσυμφωνητικῶν, ἐπισκεπτηρίων, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην λιθογραφικὴν ἐργασίαν εἰς τὴν ἑλληνικήν, γαλλικὴν καὶ τουρκικὴν γλῶσσαν.

ΧΥΤΗΡΙΟΝ στοιχείων ἑλληνικῶν. γραμμῶν, μετάλλων, διαστημάτων, κοσμημάτων παντὸς εἴδους κτλ. κτλ.

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος
Τεμαὶ συγκαταβατικαί.

Ὁ ὑπεύθυνος καὶ ἰδιοκτήτης
Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος δηλοποιῶ ὅτι, ἐπειδὴ μέλλω κατ' αὐτὰς νὰ διαλύσω, τὰς μετὰ τοῦ συνεταίρου μου Χαζηρλῆ Ἀπαϊλ Κασπαριὰν σχέσεις μου, ἀπὸ τοὐδε δὲν δύναμαι νὰ παραδεχθῶ εἶαν δήποτε πρᾶξιν, ἥντινα ἤθελε συνομολογήσει τις δια τῆς ὑπογραφῆς τοῦ εἰρημένου.

Τῇ 22 ἰουνίου 1874.

(Ὑπογ.) ΑΚΟΠ ΜΕΣΡΟΠΙΓΙΑΝ.

Εἰς Ζινδζιρλὶ χάνι ἀριθ. 20.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΕΝΕΚΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΣ.

Τῇ κηρυκείᾳ τοῦ ὑποφαινομένου πωληθήσονται τὴν προσεχῆ παρασκευὴν 28 ἰουνίου, καὶ τὰς ἐπιλοίπους ἡμέρας ἐν ἀνάγκῃ, ριὰ πλειστηριασμοῦ, γενησομένου ἀπὸ τῆς 10 1/2 ὥρας π. μ. ἐν τῇ ἐν Θεραπείοις οἰκίᾳ τοῦ Μαυροκορδάτου πλήρης οἰκοσκευὴ θαλάμων, ἑστιατορίου, σπουδαστηρίου καὶ κοιτώνων, διάφοροι τάπητες, παραπετάσματα, πολυέλαιοι, ἐκκρεμῆ ὡρολόγια, κλίναι, ἓν νευυργὲς φορεῖον (σέδια) καὶ ἐξαίρετον κλειδοκύμβαλον Boissolet.

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ καταστῇ κάτοχος τῶν ἐπίπλων τούτων δύναται ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς προσεχοῦς δευτέρας, 24 τρέχ., ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς 7 τῆς ἑσπέρας νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἀνωτέρω οἰκίαν καὶ παρατηρήσῃ αὐτά.

1 Ι. ΔΕ-ΚΑΣΤΡΟ.

Ὁ κ. Ναζαρὲτ Χατσεριὰν, ὀθωμανὸς ὑπήκοος, δικηγόρος διδάκτωρ τοῦ πανεπιστημίου Βρυξελλῶν, ἐπανελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ 8 ἡδημηνῶν καὶ ἔκτοτε ἀσχοληθεὶς ἰδίᾳ εἰς τὴν ἐγχώριον νομοθεσίαν καὶ ἐξοικειωθεὶς πρὸς τὴν ἐνταῦθα δικονομίαν διὰ τῆς συχνῆς φοιτήσεως ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἔτυχεν ἐπίσης καὶ παρὰ τῆς ἐν τῇ Ὑψ. Πύλῃ συστάσης ἐξεταστικῆς τῶν δικηγόρων ἐπιτροπῆς πιστοποιητικοῦ τοῦ διπλώματος αὐτοῦ καὶ τῷ ἀνεγνωρίσθη ἐπισήμως ὁ τίτλος δικηγόρου.

Κατέχων οὕτω τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος ὁ κ. Ν. Χατσεριὰν πιστεύομεν ὅτι θέλει εὐαρεστήσει πάντας ὅσοι διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῶν ἤθελον τὸν τιμήσει.

Τὸ γραφεῖον αὐτοῦ κεῖται ἐν Γαλατᾷ, κατὰ τὴν ὁδὸν Σεντουκσιλὰρ, Σα νισλὺ χᾶν, ἀρ. 11. 1

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία εἰς τὴν νῆσον Χάλκην, κειμένη ὄπισθεν τῶν Λειβαδίων, ἐν τῇ ὁδῷ Ἁγίου Γεωργίου, ὑπ' ἀριθ. 6, ἔχουσα δωμάτια 6, ὑπόγειον, ἐξώστην καὶ λοιπὰ εἰς τιμὴν συγκαταβατικήν. Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀποτανθήτω ὁ βουλόμενος εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Ἰωάννην Βλαχόπουλον.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία λιθόκτιστος ἐν Πέρᾳ εἰς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ Ἰμὰμ ὑπ' ἀριθ. 12, ἔχουσα δέκα τρία δωμάτια, δεξαμενὴν καὶ φρέαρ. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἐν Φαναρίῳ διαμένοντα κ. Κ. Θωμαΐδην.

Εἰς τὸ ἐν Καράκιοϊ ἀπέναντι τῆς γεφύρας εὑρισκόμενον καρεκλοπωλεῖον τοῦ Ἰω. Καραβοπούλου εὑρίσκονται ξυρίχια καλῆς ποιότητος καὶ πωλοῦνται γρ. 24 ἡ ὁκ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΓΥΝΗ, μεσσαίας ἡλικίας, δυναμένη νὰ ἐπιστατῇ πολυμελῆ οἰκογένειαν.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΔΙΠΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Κύριός τις διδάσκων εὐμεθόδως τὴν διπλογραφίαν δέχεται μαθητάς. Ὁ ἴδιος δέχεται καὶ παντὸς εἴδους ἐργασίας πρὸς τακτοποίησιν βιβλίων ἢ λογαριασμῶν ἢ καὶ θέσιν γραμματέως παρά τινι καταστήματι Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον μας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία εἰς Βουγιουκ-δερέ, ὁδὸς Σκανοβῆ, ἀριθ. 37, τριώροφος μὲ ἓν ὑποπάτωμα λίθινον, περιέχουσα 15 δωμάτια, δύο αἰθούσας, λουτρόν, μαγειρεῖον, σταῦλον, κῆπον, φρέαρ μὲ ἀντλίαν εὐρωπαϊκὴν, δύο δεξαμενὰς Serre, κοινωνοῦσα διὰ τριῶν θυρῶν, πήγεις τετραγωνικὰς 1900. —Διεύθυνσις: Γαλατᾶς, ὁδὸς Καραντίνας, ἀριθ. 6.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία λιθόκτιστος κειμένη ἐν Πέρᾳ πλησίον τοῦ Γαλατᾶ Σεραγίου ὁδὸς Σοῦ Τερζῆ, ἀριθ. 8 ἔχουσα 22 θαλάμους, κῆπον, τρεῖς δεξαμενὰς φρέατα καὶ σταῦλον· ὁ βουλόμενος διευθυνθήτω εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

Τὸ ἀρτιφυστατον φαρμακεῖον ἡ *Ἑλλὰς* κείμενον κατὰ τὴν μεγάλην ὁδὸν τοῦ Γαλατᾶ ἀριθ. 112 λαμβάνει τὴν τιμὴν ὅπως εἰδοποιήσῃ τὸ σεβαστὸν κοινὸν, ὅτι εἰς ἓκ τῶν ἐν αὐτῷ πρυσιόντων ἰατρῶν καταγινόμενος ἐπὶ πολὺ περὶ τῆς ῥιζικῆς καὶ ἀναιμάκτου θεραπείας τῶν κηλῶν, καὶ μετὰ πολλὰς τοιαύτας ἐπιτυχεῖς ἐκβάσεις, βεβαιοῖ πειραματικῶς ὅτι θεραπεύει ἐντελῶς ἁπάσας τὰς κήλας (σπασίματα) κτλ. μὴ λαμβάνων οὐδὲν εἰς ἀμοιβὴν πρὸ τῆς ἐντελοῦς ἀποθεραπείας.

Δέχεται δὲ ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς 12—2 μ. μ. καθ' ἑκάστην ἐν τῷ εἰρημένῳ φαρμακείῳ ἡ Ἑλλάς.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΑΖΙΖΙΕ
ΓΡΑΜΜΗ ΤΩΝ ΠΡΙΓΚΙΠΟΝΗΣΩΝ.
Ἀρχόμενον ἀπὸ τὸ σάββατον 22 ἰουνίου.
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ.

Ὡρ.Λ. Κατάπλοι εἰς γέφυραν.
11 10 Ἀπὸ Μάλτεπε, Πρίγκηπον, Χάλκην, Ἀντιγόνην καὶ Πρώτην.
11 30 Παντείχιον, Χαρταλιμὴν, Πρίγκηπον, Ζιμκομο, καὶ Χάλκην.
1 15 Πρίγκηπον, Δζάκομο, Χάλκην, Ἀντιγόνην καὶ Πρώτην.
7 30 Παντῆχι, Χαρταλιμὴν, Πρίγκηπον, Χάλκην, Ἀντιγόνην, Πρώτην καὶ Καδίκιοϊ)
Ἀπόπλοι ἐκ γεφύρας.
2 — Διὰ Καδίκιοϊ, Πρώτην, Ἀντιγόνην, Χάλκην, Πρίγκηπον, Χαρταλιμὴν καὶ Παντῆχι.
9 — Πρώτην, Ἀντιγόνην, Χάλκην, Δζάκομο, Πρίγκηπον, Χαρταλιμὴν
10 — Μάλτεπε, Χάλκην, Δζάκομο, Πρίγκηπον, Χαρταλιμὴν καὶ Παντῆχι.
10 45 Πρώτην, Ἀντιγόν. Χάλκην, Πρίγκηπον.
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ.
Κατάπλοι εἰς γέφυραν.
11 15 Πρίγκηπον, Χάλκην, Μάλτεπε.
11 — Παντῆχι, Χαρταλιμ. Πρίγκηπον, Χάλκην, Ἀντιγόνην, Πρώτην καὶ Καδίκιοϊ.
7 15 Παντῆχι, Χαρταλιμ. Πρίγκηπον, Χάλκην, Μάλτεπε, Καδίκιοϊ.
9 — Πρίγκηπον, Δζάκομο, Χάλκην, Ἀντιγόνην, Πρώτην.
Ἀπόπλοι ἐκ γεφύρας.
1 45 Καδίκιοϊ, Μάλτεπε, Χάλκην, Πρίγκηπον, Χαρταλιμὴν, Παντῆχι.
2 45 Πρώτην, Ἀντιγόνην, Χάλκην, Δζάκομο, Πρίγκηπον.
10 — Πρώτην, Ἀντιγόνην, Χάλκην, Πρίγκηπον, Χαρταλιμὴν, Παντῆχι.
11 — Μάλτεπε, Χάλκην, Πρίγκηπον.
ΓΡΑΜΜΗ ΚΑΔΙΚΙΟΙ.
ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ.
Κατάπλοι εἰς γέφυραν.
Ὡρ.Λ. 11 30—12 30—1 15—2—2 45—3 45—5—8 15—9—9 45—10 30—11 15—11 45.
Ἀπόπλοι ἐκ γεφύρας.
Ὡρ.Λ. 11 30—12 30—1 15—2—2 45—3 45—5—8 15—9—9 45—10 30-11 15-12.
ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ.
Κατάπλοι εἰς γέφυραν.
Ὡρ. Λ. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—10—11—12.
Ἀπόπλοι ἐκ γεφύρας.
Ὡρ. Δ. 12—1—2—3—4—5—5—8—9—10—11—12.
ΓΡΑΜΜΗ ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ.
ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ.
Ὡρ.Λ. Κατάπλοι εἰς γέφυραν.
11 30 Ἀπὸ Ἁγίου Στέφανον, Μακρίκιοϊ, Ψωμαθεῖα, Γενίκαπου.
Ὡρ.Λ. Ἀπόπλοι ἐκ γεφύρας.
10 30 Διὰ Γενίκαπι, Ψωμαθεῖα, Μακρίκιοϊ, Ἁγιον Στέφανον.
ΓΡΑΜΜΗ ΧΑΙΔΑΡ ΠΑΣΣΑ.

Ἡ γραμμὴ αὕτη συμπίπτει μὲ τὰς ἀναχωρήσεις καὶ ἀφίξεις τῶν ἀμαξοστοιχιῶν τοῦ σιδηροδρόμου Νικομηδείας.

Ἀναχωρήσεις ἐκ τῆς γεφύρας.	Ἀναχωρήσεις ἐκ Χαϊδὰρ πασσᾶ.
Ὡρ.Λ.	Ὡρ.Λ.
12 10 διὰ Νικομήδειαν	12 55 Ἀπὸ Παντείχιον
2 45 » Γκέπζε	3 25 » Νικομήδειαν
3 30 » Νικομήδειαν	4 30 » Ἐρένκιοϊ
3 50 » Φ. Βακτζὲ (*)	5 30 » Φ.Βακτζὲ (*)
5 20 » » » (*)	7 » » » (*)
7 20 » » » (*)	9 » » » (*)
8 15 » Νικομήδειαν	10 30 » Γκέπζε (*)
8 50 » Φ. Βακτζὲ (*)	11 » Φ.Βακτζὲ (*)
10 40 » Παντείχιον	11 25 » Νικομήδειαν
10 55 » Φ. Βακτζὲ (*)	12 25 » Φ.Βακτζὲ (*)

(*) Μόνον τὰς παρασκευὰς καὶ κυριακάς.
Καθ' ἡμέραν διὰ Χαϊδὰρ πασσᾶν.

Βραβεῖον ἐν τῇ παγκοσμίῳ Ἐκθέσει τοῦ Λονδίνου 1862.

ΥΔΩΡ ΜΕΛΙΣΣΟΦΥΛΛΟΥ
ΤΩΝ ΚΑΡΜΕΛΙΤΩΝ
Κατὰ τῆς ἀποπληξίας παραλυσίας, ναυσιάσεως χολέρας, μελαγχολίας, λειποθυμίας, δυσπεψίας, τῶν κωλύκων, κτλ.
BOYER
Μόνος διάδοχος, τῶν Καρμηλιτῶν
Ἐν Παρισίοις, 14, rue Taranne.
Παρακαταθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τοῖς ΚΚ. Canzuch ἀδελφοῖς, Ciobanoglou, Della Sudda, Kassapian, Vélits, καὶ Συντρ. Zanni.

INJECTION BROU

Ὑγιεινὴ, ἀλάνθαστος καὶ προφυλακτικὴ καὶ ἡ μόνη θεραπεύουσα ἄνευ ἐπιβοηθητικῶν Εὑρίσκεται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα τοῦ κόσμου (25 ἔτη ἐπιτυχίας). Ἐν Παρισίοις, παρὰ τῷ ἐφευρετῇ **BROU**, boulevard Magenta, 158.

ΕΙΔΙΚΑ ΠΡΟΙΟΝΤΑ
ΕΞ ΙΩΝ (ΜΕΝΕΞΕΣ) ΤΗΣ ΠΑΡΜΑΣ
τοῦ καταστήματος
E. PINAUD καὶ *MEYER*
Προμηθευτοῦ
τῆς Α. Μ. Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας
καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου
ΣΑΠΩΝ ΜΑΛΑΚΤΙΚΟΣ
ΑΡΩΜΑ ΔΙΑ ΤΟ ΡΙΝΟΜΑΚΤΡΟΝ
ΚΟΝΙΣ ΟΡΥΖΟΥ
ΛΙΠΟΣ ΣΤΕΑΤΟΣ (Cold-Cream)
ΓΑΩΡ ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΣ
ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ ΘΥΛΑΚΙΑ
ΠΟΜΑΔΑ ΡΕΥΣΤΗ
37, boulevard de Strasbourg, 37
ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ
Εὑρίσκονται
παρὰ τοῖς κυριωτέροις μυροπώλοις, Φαρμακοπώλοις καὶ Κουρεῦσι.

CODEÏNE & TOLU

Βρογχίται, βὴξ ξηρὰ,
Στηθοκατάρροι,
Κατάρροι,
Συνάγχαι.

PATE-ZED

Ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ
Ἐν ὁδῷ Drouot, 22
Ἐν ἅπασι τοῖς φαρμακείοις
Dr. Zed

Ἀποθήκη παρὰ τοῖς κκ. Δέλλα Σοῦδα, Βέλιτς καὶ Σα, Ἀδελφοῖς Κανζοὺχ καὶ Κρουτσουκιὰν.

ΥΔΩΡ ΚΑΙ ΚΟΝΙΣ
ΟΔΟΝΤΟΠΑΥΜΜΑΤΑ
Τελειοποιημένα τοῦ Ἰατροῦ
J.V. BONN
προμηθευτοῦ προνομιούχου τῆς Α. Μ. τῆς Αὐτοκρατορίσσης.
Τὰ προϊόντα αὐτὰ πωλοῦνται 40 τοῖς 0/0 φθηνότερα ἀπὸ τὰ τῆς ἀναλόγου κατασκευῆς συγχριτικῶς τῆς εὐωδίας καὶ τῶν πλεονεκτημάτων. Ὑπερέχουν τῶν μᾶλλον διαφημισμένων εἰδικῶν.
Εὑρίσκονται παρὰ τοῖς Κυριωτέροις Φαρμακοποιοῖς, Κουρεῦσι καὶ μυροπώλοις.
Ὁλικῶς καὶ ἐκ διαλειμμάτων
44, r. des Petites-Ecuries, ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ τοῦ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ.
(ALEXANDRE père et fils.)
106, Ὁδὸς Richelieu, 106.
ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ἐξ ἀκορντεόν, Νάϊσους, Ἀθούσας, Πιάνα τὸ ὀρθογώνιον, κτλ. Τιμὴ αὐτῶν ἀπὸ 75 φράγκ. μέχρι 4,000 φρ. Ἀριστεῖα ἐν ἀπασαις ταῖς Ἐκθέσεσι. Ἀποστέλλονται κατ' εὐθείαν ἐκ Παρισίων. Ἐλευθέρα ταχυδρομικὴ τέλους ἀπόστολή τοῦ Καταλόγου

Νομισματόσημον τῆς παρισιανῆς Ἑταιρίας τῶν τεχνικῶν Ἐπιστημῶν
ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΛΕΥΚΑ ΜΑΛΑΔΑ
ΜΕΛΑΝΟΓΕΝΟΣ
ΒΑΦΗ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

Τοῦ DICQUEMARE Χημικοῦ ἐν ROUENNH (Rouen) (Γαλλία).
Διὰ τὸ βάψιμον τῆς Κόμης καὶ τῶν Γενείων, εἰς τὴν στιγμὴν καὶ εἰς πᾶν Χρῶμα ἄνευ ὀυδεμιᾶς ὀσμῆς. — Αὐτὴ ἡ βαφὴ εἶναι ἀνωτέρα ἀπὸ πᾶσας τὰς μέχρι σήμερον δοκιμασθείας.
Ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τοῖς ΚΚ. Βέλιτς καὶ Σα, Δελλα-Σοῦδα, Κιοβάγλου, Κουτζούκιαν, καὶ Βορτολι καὶ παρὰ τοῖς Κυριωτέροις Κουρεῦσι καὶ μυροπώλοις.

ΚΡΙΝΟΝΕΡΟΝ ΤΟΥ ΛΟΧΣ
(Eau de Lys de Lohse).
Δυσπιστεῖτε πρὸς τὴν παραποίησιν
(Dontrefaçon).

ΤΟ ΚΡΙΝΟΝΕΡΟΝ ΤΟΥ ΛΟΧΣ. ἐπιδοκιμασθὲν ὑπὸ τῆς βασιλικῆς ἰατρικῆς Ἀκαδημίας τῆς Πρωσσίας καὶ ἐν γένει ὑπὸ τῶν διασημοτέρων ἰατρῶν καὶ ἰατρικῶν ἀκαδημιῶν, ἐξαλείφει τὰς ἐκ τοῦ ἡλίου κηλίδας τὰ καυσίματα καὶ τὰς ῥυτίδας, διὰ μόνης δὲ τῆς χρήσεως αὐτοῦ ἐπιτυγχάνει ἡ καλλονὴ καὶ νεότης.

Κυρίαι καὶ κύριοι ἐδοκίμασαν καὶ ἀνεγώρισαι τὸ ἀποτελεσματικὸν τοῦ κοσμητικοῦ τούτου, ἐξαλείφοντος τὰ ἐκ τοῦ ἡλίου καυσίματα καὶ δίδοντος τῇ χροιᾷ φανερὰν λευκότητα, καθιστάντος τρυφερὰν τὴν ἐπιδερμίδα καὶ προλαμβάνοντος τοὺς ἐρεθισμοὺς τοῦ προσώπου.

ΤΟ ΚΡΙΝΟΝΕΡΟΝ εὑρίσκεται μόνον παρὰ τῷ Lohse, προμηθευτῇ τῆς αὐλῆς Βερολίνου 16, Jagerstrasse.

Οἶκος ἐν Παρισίοις καὶ Λονδίνῳ.

Ἀποθήκη παρὰ τοῖς κκ. Βέλιτς καὶ Σα, Γιουζὲκ Καλδιρίμ, ἀρ. 68.

ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΟΝΗ ΤΗΣ ΚΟΜΗΣ.

Ἀναγγέλλομεν πρὸς τοὺς ἀπολέσαντα τὴν κόμην αὐτῶν συνεπείᾳ ἀσθενειῶν ἢ γήρατος, φάρμακον, οὗτινος τ' ἀποτελέσματα ὑπερβαίνουσι τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντα ὡς ἐκ τούτου δ' ἀποκτῆσαι παγκόσμιον φήμην, ἤτοι τὴν:

ΕΒΑΛΛΙΝΑΝ

ῥομμάδαν διὰ τὴν τριχοφυΐαν, τοῦ Κ. Χ. Μαλλὺ, βραβευθέντος προμηθευτοῦ τοῦ αὐτοκρ. τῆς Αὐστρίας. Ἡ χρῆσις τῆς ῥομμάδας ταύτης συνεπείᾳ τῶν δυναμωτικῶν αὐτῆς διοτήτων κωλύει ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου τὴν πτῶσιν τῆς κόμης, ἐνισχύει τὰς ῥίζας τῶν τριχῶν καὶ ἀποδίδει αὐταῖς τὴν ἀρχικὴν χροιάν των. Διευκολύνει τὴν περιπερικὴν κυκλοφορίαν καὶ ἐξαλείφει τὴν πιτυρίασιν.

Πρὸς ἐξασφάλισιν ἐντελοῦς ἐπιτυχίας εἰς τριχοφυΐαν ἀφθόνου κόμης δέον νὰ μεταχειρισθῇ τις μετὰ τῆς ῥομάδας ταύτης καὶ τὸ,

ΕΒΑΛΛΙΝΑΝ

ἄρωμα διὰ τὸν πώγωνα καὶ τὴν κόμην. Ἡ ἐπί τινας ἑβδομάδας χρῆσις τῶν δύο τούτων ἰατρικῶν ἐπιφέρει τὰ πλέον εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Νέοι δεκαεπταετεῖς ἀπέκτησαν χάριν αὐτὴν μακρὰν καὶ λεπτορυῆ γενειάδα.

Ἀποθήκη παρὰ τοῖς κ. κ. ΒΕΛΙΤΣ καὶ Σα, Γιουζὲκ Καλδιρίμ, ἀρ. 68.

ΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΙ

IMPERIAL	COMMERCIAL UNION
Μὲ κεφάλαιον 1,600,000 Λιρ. Στερλ.	Μὲ κεφάλαιον 2,500,000 Λιρ. Στερλ.

Ἀναδέχεται παντὸς εἴδους ἀσφαλείας κατὰ τοῦ πυρὸς ἐπὶ οἰκιῶν, ἀποθηκῶν, ἐμπορευμάτων, ἐπίπλων, καὶ ἄλλων ἰδιοκτησιῶν ἐν Πέρᾳ, Γαλατᾷ Κωνσταντινουπόλει, Βοσπόρῳ, Πριγκηπονήσοις κτλ. διὰ μέσου τοῦ ὑποφαινομένου πράκτορός ἔχοντος καὶ πλήρη πληρεξουσιότητα τοῦ ἐξοφλεῖν ἐπιτοπίως καὶ ἄνευ ἀναβολῆς πᾶσαν ζημίαν ἢ ἀπώλειαν.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀναφορικῶς τῶν βραβείων, ὅρων, κλπ. ἀπευθυντέον τῷ

Γ. Ε. ΚΑΙΦΤΟΝ, πράκτορι.

Ἀριθ. 14, ὁδὸς Μεδρεσὲ (πλησίον τοῦ ἀγγλικοῦ προξενείου) ἐν Γαλατᾷ.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟΝ
Νορβηγιανῆς πίσσης ὑγρὸν (ΜΗ ΑΛΚΑΛΙΚΟΝ)
Liqueur Comncentrée (NON ALCALINE) du Goudron de Norvège).
Παρασκευασθὲν ὑπὸ Ν. Θεοδωρίδου φαρμακοποιοῦ.

Τὸ ὑγρὸν τοῦτο περιέχει πάντα τὰ ἔμμονα καὶ πτητικὰ τῆς πίσσης στοιχεῖα.

Ἀπολαμβάνεται δὲ τὸ ἀληθὲς τῆς πίσσης ὕδωρ ἐν τῇ αὐτῇ πάντοτε ἀναλογίᾳ διὰ τῆς ἀναμίξεως ἑνὸς μεγάλου κοχλιαρίου ἐκ τοῦ ὑγροῦ τούτου μετὰ ποτηρίου ποσμου ὕδατος.

Ἡ μὴ ἀλκαλικότης τῆς σκευασίας ταύτης θεωρητέα εὐλόγως ὡς τὸ σπουδαιότατον αὐτῆς πλεονέκτημα, ὅπερ καθ.σ ἄ αὐτὴν ὑπερτέραν τῶν μέχρι τοῦδε κατασκευασθεισῶν.

Ἀπορευκτέον τὰς ἀλυσιτελεῖς καὶ τῇ ὑγείᾳ ἐπιβλαβεῖς ἀπομιμήσεις.

Παρὰ τοῦ ἰδίου καὶ αἱ ἑξῆς σκευασίαι:

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟΝ ΒΑΛΣΑΜΙΚΟΝ ΠΙΣΣΗΣ ΥΓΡΟΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥΛΟΥΤΑΝΟΥ ΒΑΛΣΑΜΟΥ.

ΣΙΡΟΠΙΟΝ ΠΙΣΣΗΣ ΜΕΤΑ ΤΟΛΟΥΤΑΝΟΥ ΒΑΛΣΑΜΟΥ.

Μεγάλη ἀποθήκη εἰς τὸ ἐν Πέρᾳ φαρμακεῖον
Ν. ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ, Μεγάλη ὁδὸς ἀριθ. 186 Κωνσταντινούπολις.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΜΕΤΑΞΥ
ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗΣ, ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΠΟΝΤΟΥ ΚΑΙ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ
Τακτικὴ γραμμὴ ἀτμοπλοίων τῶν κ.κ. A. Carnegie καὶ Westcott et Laurance.

Ἑβδομαδιαῖαι ἀναχωρήσεις αὐτῶν ἐκ τοῦ ἐν Λονδίνῳ Millwall διὰ Κωνσταντινούπολιν, Ὀδησσὸν καὶ Δούναβιν, λαμβάνοντα πραγματείας ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς Ἠπείρου δι' ἅπαντας τοὺς λιμένας τῆς Ἀνατολῆς καὶ Εὐξείνου πόντου.

ΕΚ ΛΟΝΔΙΝΟΥ.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Harriet Agnes» τοῦ πλοιάρχου Wallace ἀναχωρῆσαν ἐκ Λονδίνου τὴν 3)15 ἐν. διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Δούναβιν ἀναμένεται ἐνταῦθα τὴν 25]6 μαΐου.

ΓΙΑ ΦΟΡΤΩΣΙΝ.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Silbury» διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Ὀδησσόν.
» «Barrasfortd» » καὶ Δούναβιν.

ΕΚ NEWCASTLE.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Mirfield» διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Ὀδησσόν.

ΕΚ LIVERPOOL.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Violet» διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Ταγάνιον.

ΕΚ ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Polam».

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Λ. Θ. ΔΟΥΝΙΑ
Ἀρ. 188. Ἐν τῷ κέντρῳ τῆς μεγάλης ὁδοῦ τοῦ Γαλατᾶ. Ἀρ. 188.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ φαρμακείου τούτου, γνωστοποιεῖ ὅτι ἐκτὸς τῶν ἐν χρήσει εἰς τὴν ἰατρικὴν παρασκευασμάτων, προὐμηθεύθη καὶ νέα χημικοφαρμακευτικὰ προϊόντα, χρήσιμα πρός τε τὴν εὐεξίαν καὶ τὴν καθόλου ὑγιεινήν. Ἤτοι

Ἀγγλικὸν ἔλαιον Μορουνας τὸ γνησιώτατον.
Ἀντιῤῥευματικὸν χάρτην.
Ἔλαιον πρὸς στερέωσιν καὶ αὔξησιν τῆς γυναικείας κόμης.

Βαφὴ τριχῶν ἀνεξίτηλος καὶ ἀλάνθαστος (μὴ πρασινίζουσα ὡς αἱ λοιπαὶ) εἰς οἱονδήποτε χρῶμα Ῥευστὸν πρὸς ῥιζικὴν θεραπείαν τῶν χειμέτλων (ξεπαγιασμάτων).

Τραγήματα ἤτοι σακχαρωτὰ κατὰ τῶν ναυτιάσεων τῶν θαλασσοπορούντων ὧν ἡ ἐπιτυχία βεβαία καὶ ἀσφαλής.

Δαμαλίδα (Βατζίνα) διδομένη μετ' ἐγγυήσεως.

Μεταλλικὰ ὕδατα ὅλων τῶν πηγῶν τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας. Ἰαματικοὶ οἶνοι παντὸς εἴδους Μῦρα διάφορα. Ἐπίδεσμοι κοιλιακοί. Θυλαστήρια. Καὶ διάφορα ἐργαλεῖα ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως κτλ. κτλ.

Πρὸς δὲ γνωστοποιεῖ ὅτι ἰατρικὴ βοήθεια προθύμως χορηγεῖται καὶ καθ' ὅλην τὴν διαρκειαν τῆς νυκτός. Οἱ δὲ κ.κ. ἰατροὶ εὑρήσουσιν ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ φαρμακείου τὰ χρειώδη χειρουργικὰ ἐργαλεῖα διὰ τὰς κατεπειγούσας ἐγχειρήσεις.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΟΔΗΣΣΟΥ.
(Τὸ